

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

www.omospondiaoikodomon.gr

ΦΥΛΛΟ 78ο - ΧΡΟΝΟΣ 12ος
ΦΛΕΒΑΡΗΣ - ΜΑΡΤΗΣ 2009
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Οικοδόμοι και εργαζόμενοι στα συναφή επαγγέλματα

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

Πέμπτη 2 Απρίλη

Πληρώσαμε την ανάπτυξη, δε θα πληρώσουμε και την κρίση τους

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

✓ Έκτακτη επιδότηση των ανέργων του κλάδου

✓ Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου

✓ Επιδότηση των ανέργων χωρίς προϋποθέσεις

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Συνάδελφοι,

Οι οικοδόμοι, συνολικά η εργατική τάξη σήμερα, δέχονται την πιο σφοδρή επίθεση των τελευταίων δεκαετιών. Η κρίση του συστήματος οξύνει την επιθετικότητα της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της υπαλλήλων που ζητούν από την εργατική τάξη να μειώσει τις απαιτήσεις της, να υποβαθμιστεί ακόμη περισσότερο η ζωή της, να σκύψει το κεφάλι προκειμένου να σωθεί το σύστημα, να αυγατίσουν τα κέρδη του κεφαλαίου, των κατασκευαστικών εταιρειών. Ενοχοποιούν τους εργατικούς αγώνες, ανάγουν τη σωτηρία του κεφαλαίου σε εθνική υπόθεση.

Επιδίδουν την ιδεολογική και πολιτική χειραγώγηση της εργατικής τάξης, για να πειστεί ότι η ζωή της είναι συνδεδεμένη με τα μέτρα που εξασφαλίζουν την κερδοφορία του κεφαλαίου. Γι' αυτό μας λένε ότι βρισκόμαστε στο ίδιο καράβι, άρα ή όλοι θα σωθούμε ή όλοι θα χαθούμε.

Οι δυνάμεις καταστολής κτυπούν και τρομοκρατούν τους εργαζομένους, η υποτιθέμενη ανεξάρτητη Δικαιοσύνη ποινικοποιεί ένα ολόκληρο κίνημα για να διασωθούν τα κέρδη του ΤΖΑΜΠΟ και συνολικά του κεφαλαίου. Τα ΜΜΕ έχουν αναλάβει να βγάλουν τη βρώμικη δουλειά του αποπροσανατολισμού της εργατικής τάξης, εξαργυρώνοντας τα προνόμια που τους παρέχουν όλες οι κυβερνήσεις αυτού του τόπου.

Συνάδελφοι, ο εφησυχασμός, η απογοήτευση, η υποχώρηση και η αποχή από τους αγώνες, είναι το βούτυρο στην προσπάθεια του κεφαλαίου για να εξασφαλίσει τα κέρδη του, για να συντρίψει κάθε κατάκτηση της εργατικής τάξης, για να φρενάρει εξελίξεις υπέρ των εργαζομένων.

Οι φραστικές αντιπαραθέσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για τις αιτίες της κρίσης λειτουργούν ως ασπίδα για το κεφάλαιο για να οξύνει την επιθετικότητά του, επιδιώκουν να σηκώσουν κουρνιαχτό για να αποκρύψουν την απόλυτη συνάντησή τους. «Τα βάρη της κρίσης να τα πληρώσει η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα». Στην ίδια γραμμή κινούνται και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Αποκρύπτουν ότι η βασική αιτία είναι ότι τα μέσα παραγωγής τα εξουσιάζουν μια χούφτα καπιταλιστές, ότι αυτοί ιδιοποιούνται τον πλούτο που παράγει η εργατική τάξη, ότι αιτία είναι το συγκεκριμένο μοντέλο ανάπτυξης που κριτήριο έχει τα κέρδη των βιομηχάνων και όχι τις ανάγκες των εργαζομένων, η άναρχη παραγωγή και παράλληλα η χειροτέρευση της ζωής της εργατικής τάξης.

Γι' αυτό επιβάλλεται σήμερα οι δυνάμεις του κεφαλαίου και τα κόμματα που υπηρετούν αυτή τη γραμμή να ηττηθούν στο πολιτικό, ιδεολογικό και συνδικαλιστικό επίπεδο για να επιταχυνθούν διεργασίες στη συνείδηση της εργατικής τάξης, να κάνει βήματα σταθερά στην κα-

Κάλεσμα συστράτευσης

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας απευθύνει αγωνιστική πρόσκληση σε όλους τους εργαζομένους του κλάδου στη μάχη για την επιτυχία της απεργίας στις 2 Απρίλη

τεύθυνση της κατάκτησης της δικής της εξουσίας.

Συνάδελφοι,

Η ανεργία στον κλάδο οξύνεται, τα βάρη δεκάδων χιλιάδων συναδέλφων μεγαλώνουν, οι εργολάβοι, οι κατασκευαστικές εταιρείες βρήκαν την ευκαιρία και μας καλέσουν να κατεβάσουμε χαμηλότερα τον πήχη των απαιτήσεων.

Το προηγούμενο τρίμηνο η Ομοσπονδία και τα συνδικάτα μας αναπτύξαμε ένα πλούσιο αγωνιστικό πρόγραμμα ενάντια στην ανεργία. Αποκορύφωμα ήταν η παρουσία στην Αθήνα Διοικητικών Συμβουλίων από 35 σωματεία. Επιδιώξαμε συνάντηση με την υπουργό Απασχόλησης κα Πετραλιά η οποία αρνήθηκε να συναντηθεί μαζί μας, αδιαφορώντας για την αγωνία εκατοντάδων συναδέλφων που κατέβηκαν από όλες τις γωνίες της χώρας. Οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στον κλάδο να βγά-

λουν συμπεράσματα, να καταδικάσουμε αυτές τις πολιτικές της σημερινής και της προηγούμενης κυβέρνησης.

Η διαπραγμάτευση για την υπογραφή της σύμβασης του κλάδου είναι σε εξέλιξη. Οι εργοδότες επικαλούνται την οικονομική συγκυρία που δεν τους επιτρέπει να είναι γαλαντόμοι.

Όμως και τα προηγούμενα χρόνια που η κερδοφορία του κατασκευαστικού κλάδου -και γενικότερα- ήταν σε απογείωση οι εργαζόμενοι στον κλάδο δεν ωφελήθηκαν. Αντίθετα αυτή την κερδοφορία την πληρώσαμε με χαμηλά μεροκάματα, με την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, με τις συντάξεις πείνας, με την ακρίβεια, τη βαριά φορολογία, την εμπορευματοποίηση της Υγείας, της Παιδείας, με την εξαθλίωση της ζωής της λαϊκής οικογένειας.

Σήμερα, μας καλούν ξανά να πληρώσουμε την κρίση, μας καλούν ξανά να κάνουμε θυσίες,

λες και είμαστε συνέταιροι στα κέρδη.

Τα μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση με τη συμφωνία του ΠΑΣΟΚ, (χρηματοδότηση των τραπεζών, των βιομηχάνων, κλπ.) φορτώνουν την κρίση στους εργαζομένους και αυγατίζουν τα κέρδη των καπιταλιστών.

Συνάδελφοι,

χωρίς ταλαντεύσεις,

ΒΑΖΟΥΜΕ ΠΛΑΤΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΝΤΙΠΙΘΕΣΗΣ. ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Η ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΑ.

Αυτό δεν είναι συνθηματολογία, βάζει μπροστά σε ιδιαίτερες ευθύνες κάθε εργαζόμενο στον κλάδο, τις Διοικήσεις της Ομοσπονδίας και των συνδικάτων. Πρακτικά σημαίνει:

- Καλύτερη λειτουργία των συνδικάτων μας.

- Δυνάμωμα των συνδικάτων μας με νέες εγγραφές.

- Συνεχόμενη πολύπλευρη δουλειά στους συναδέλφους μετανάστες.

- Ουσιαστική παρουσία στους χώρους δουλειάς και οργάνωση των συναδέλφων.

- Συνέχιση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων για την ανεργία.

- Υπογραφή ικανοποιητικής ΣΣΕ.

- Ενίσχυση της συμμαχίας με την αγροτιά και τους αυτοαπασχολούμενους.

Αυτή η δραστηριότητα θα συμβάλει στην οργανωτική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

Θα ξεμασκαρεύει τα κόμματα της εξουσίας και του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, θα απαγκιστρώνει δυνάμεις, θα τσαλακώνει και θα αποδυναμώνει τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Θα διευκολύνει την πάλη μας για την ανάδειξη του άλλου δρόμου ανάπτυξης που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες της εργατικής τάξης και όχι του κεφαλαίου.

Αυτή η δράση θα μας επιτρέπει να διεκδικούμε από καλύτερες θέσεις:

- Πλήρη - σταθερή εργασία. Απαγόρευση των απολύσεων. Κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, 6ωρο - 5νθημερο - 30ωρο.

- Εκτακτο επίδομα ανεργίας για τους οικοδόμους 1.400 ευρώ.

- Κατώτερο μεροκάματο 75 ευρώ. Στήριξη όλων των ανέργων. Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου. Υπαλληλική αποζημίωση, πάγωμα όλων των δανείων για τους ανέργους.

- Μείωση των επιτοκίων για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια. Κατάργηση του ανατοκισμού.

- Διακοπή κάθε πλειστηριασμού και κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων των εργαζομένων για χρέη στεγαστικών δανείων για την κύρια κατοικία.

- Κατάργηση της φορολογίας στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης και στα καύσιμα. Αφορολόγητο όριο 30.000 ευρώ για την 4μελή λαϊκή οικογένεια.

- Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση για όλους, συνταξιοδότηση στα 55 χρόνια, απόσυρση των αποθεματικών από κάθε είδους «τζόγο», κρατική στήριξη και άμεση καταβολή των οφειλών στα Ταμεία.

- Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία, Πρόνοια, Παιδεία. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

- Κρατικό πρόγραμμα οικοδόμησης ασφαλών, σύγχρονων και φθηνών λαϊκών κατοικιών. Ατοκα στεγαστικά δάνεια για νέα ζευγάρια, για απόκτηση κύριας κατοικίας.

- Νομιμοποίηση των μεταναστών, ισότητα δικαιωμάτων.

- ΟΧΙ στην ποινικοποίηση των αγώνων. Να σταματήσουν οι διώξεις των συνδικαλιστικών στελεχών.

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel5@otenet.gr
 www.omospondiaoikodomon.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

ΚΩΔΙΚΟΣ 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ - ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 28 ΦΛΕΒΑΡΗ 2009

Συνεχίζουμε με απεργία στις 2 Απρίλη

Συνάδελφοι,

Πραγματοποιούμε σήμερα το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας μέσα σε κλίμα γενικευμένης επίθεσης στην εργατική τάξη (ε.τ.), τα λαϊκά στρώματα.

Τα βάσανα της ε.τ., του λαού γενικότερα, από την καπιταλιστική ανάπτυξη ήρθε να επιδεινώσει η καπιταλιστική κρίση, προϊόν της άναρχης παραγωγής και υπερπαραγωγής, της συσσώρευσης τεράστιου πλούτου από τη στυγνή εκμετάλλευση της ε.τ.

Συνάδελφοι,

Το ζήτημα της οικονομικής κρίσης είναι ζήτημα ύψιστης σημασίας για την ε.τ., τους αυτοαπασχολούμενους, τη φτωχή αγροτιά, και γι' αυτό πρέπει να κατανοηθεί ότι το ποιος θα πληρώσει την κρίση κρίνεται στο πεδίο της ταξικής αντιπαράθεσης και σύγκρουσης, που αντανακλά το επίπεδο οργάνωσης, ωρίμανσης της ταξικής συνείδησης της ε.τ., αλλά και το επίπεδο της ιδεολογικής, πολιτικής και συνδικαλιστικής αντιπαράθεσης με τους αντιπάλους της ε.τ.

Η καπιταλιστική κρίση πρέπει να αποτελέσει το εφελκυστικό για την ανάπτυξη συντονισμένων αγώνων της ε.τ., με στόχους πάλης, με αιτήματα που θα έρχονται σε ευθεία σύγκρουση με τις επιλογές και τα συμφέροντα του κεφαλαίου, θα δίνουν ώθηση στην ανάπτυξη του ταξικού εργατικού κινήματος, στην ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης της ε.τ., θα διευκολύνουν την απόκτηση πείρας και την εξαγωγή συμπερασμάτων για την αποδυνάμωση των πολιτικών δυνάμεων που υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, συμβάλλοντας στην καταδίκη του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Με αυτή την έννοια, δεν πρέπει στο ελάχιστο να υποτιμήσουμε τον αντίπαλο, τη ραφιναρισμένη προπαγάνδα του κεφαλαίου, των πολιτικών του υπαλλήλων, των ΜΜΕ που εξουσιάζουν, για να πείσουν την ε.τ. ότι είμαστε στο ίδιο καράβι, άρα ή όλοι θα σωθούμε ή όλοι θα πνιγούμε.

Τα επιχειρήματά τους είναι δεκάδες, δουλεμένα, βαράνε τον ίδιο στόχο, τη συνείδηση της ε.τ., ανεξάρτητα αν εκπορεύονται από τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ ή τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Η ΝΔ ισχυρίζεται ότι η κρίση είναι εισαγόμενη, ότι φταίει τα αποκαϊδία που κληρονόμησε α-

πό το ΠΑΣΟΚ, ενώ το ΠΑΣΟΚ αξιοποιώντας την αντιπολιτευτική του θέση καταγγέλλει τη ΝΔ για κατασπατάληση δημόσιου χρήματος, για κατάργηση του λεγόμενου κοινωνικού κράτους, που τόχα είχε δημιουργήσει. Στην ίδια γραμμή βρίσκονται και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, βάζουν πλάτη για να κρυφτούν οι πραγματικές αιτίες που προκαλούν την κρίση, επικαλούνται στρεβλώσεις της καπιταλιστικής ανάπτυξης, μιλούν για καπιταλισμό - καζίνο.

Στη γραμμή του κεφαλαίου

Η επιχειρηματολογία αυτή στόχο έχει να αποκρύψει τις πραγματικές αιτίες που προκαλούν την κρίση, δηλαδή την οργάνωση της παραγωγής με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος και όχι την κάλυψη των λαϊκών αναγκών. Στόχο έχει να αποκρύψει ότι η κερδοφορία του κεφαλαίου όλα τα προηγούμενα χρόνια εκτινάχτηκε στα ύψη, με παράλληλη μείωση του λαϊκού εισοδήματος, με αφαίρεση σοβαρών εργασιακών - ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, με αύξηση της φορολογίας, με τη μείωση των όποιων κοινωνικών παροχών, τις ιδιωτικοποιήσεις κλπ.

Αυτή η γραμμή του κεφαλαίου και των πολιτικών κομμάτων που τη στηρίζουν συνοδεύεται με εκκλήσεις στην ε.τ. να βάλει πλάτη για το ξεπέρασμα της κρίσης. Εκκλήσεις,

που όχι μόνο προσπαθούν να κάνουν συνενόχους τους εργαζομένους, αλλά και να αποδεδιχτούν τα όποια αντιδραστικά μέτρα πάρει η Κυβέρνηση, προκειμένου να αποφευχθούν τα χειρότερα, αποκρύπτοντας ότι αυτά τα μέτρα στην ουσία αναπαράγουν και συντηρούν την καπιταλιστική κρίση, δι-

απομακρύνεται από τους αγώνες και το Συνδικάτο του.

Να σκεφτούμε, συνάδελφοι:

• Πώς άραγε θα απαντήσει ο οικοδόμος στον εργολάβο, στην εταιρεία που θα του προτείνει, στο όνομα της κρίσης, της οικονομικής στενότητας, να δουλέψει παραπάνω μισή ή μία ώρα; Πώς, δηλ., θα απαντήσει σ' αυ-

Σήμερα, στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης, είναι κομβικό ζήτημα η οργάνωση της λαϊκής πάλης, η κλιμάκωση των αγώνων για την αντιμετώπιση της επιθετικότητας του κεφαλαίου

νουν δύναμη στο κεφάλαιο, στους εκμεταλλευτές.

Σήμερα, σ' αυτές τις συνθήκες, είναι κομβικό ζήτημα η οργάνωση της λαϊκής πάλης, η κλιμάκωση των αγώνων για την αντιμετώπιση της επιθετικότητας του κεφαλαίου.

Συνάδελφοι,

Εχουμε όλοι εμπειρίες, γνωρίζουμε την ψυχολογία του άνεργου, του υποψήφιου άνεργου, του μεροκαματιέρη που έχει να βγάλει μεροκάματο δυο-τρεις μήνες και συγχρόνως τον κυνηγάνε τράπεζες, φροντιστήρια, ενοίκια και μια σειρά από άλλες καθημερινές υποχρεώσεις. Από την πείρα μας ξέρουμε ότι γίνεται ευάλωτος, υποκύπτει στις πιέσεις του εργοδότη,

τά, ποια στάση θα κρατήσει αν δεν είναι οργανωμένος, αν δεν έχει τη στήριξη του σωματείου, αν δεν έχει κατανοήσει την αναγκαιότητα της αντίστασης και δεν επιδειξει ταξική αποφασιστικότητα;

• Πώς θα απαντήσει στη μείωση του μεροκάματου, αυτού του μεροκάματου που δεν είναι ούτε στα όρια της σύμβασης;

• Πώς θα απαντήσει στο ακόμα μεγαλύτερο κόμμο της ασφάλισης;

• Πώς θα απαντήσει ο εργοστασιακός εργάτης, ο εργάτης στη βιομηχανία, στην επίκληση των δυσκολιών για μείωση των ωρών και των ημερών εργασίας, στο ερώτημα να κλείσει το εργοστάσιο ή να δουλεύουμε λιγότερες μέρες;

Συνάδελφοι,

Δεν αναφερόμαστε στις δυσκολίες για να δικαιολογήσουμε υποχωρήσεις συναδέλφων. Αντίθετα, αναδεικνύουμε τις δυσκολίες για να καταδείξουμε τη σοβαρότητα των ευθυνών μας, για να καταδείξουμε ότι χρειάζεται επεξεργασμένη επιχειρηματολογία, μεγάλη προσπάθεια για την οργάνωση του κλάδου, την ενίσχυση της πάλης των συνδικάτων, την ταξική συνειδητοποίηση, την ανάπτυξη αγώνων που θα εδράζονται σε στερέο έδαφος.

Το διεκδικητικό μας πλαίσιο συμβάλλει στην οργάνωση γερής αντίστασης στην επίθεση του κεφαλαίου και αυτό είναι σημαντικό, αλλά δεν περιορίζεται σ' αυτό. Αποτελεί βάση για διεκδίκηση δικαιωμάτων σε σύγκρουση με την εξουσία του κεφαλαίου, την αντιλαϊκή πολιτική, τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Αυτό είναι βασική κατεύθυνση της πάλης και δε δικαιολογείται υποχώρηση κάτω από το βάρος των δυσκολιών.

Γιατί αυτή η κατεύθυνση της πάλης, αυτό το πλαίσιο, απαντάει στις αιτίες που γεννούν τα προβλήματα, καταδικάζει τους υπεύθυνους, δυναμώνει την απαιτητικότητα των εργαζομένων και ενισχύει την πάλη για την ανατροπή του καθεστώτος της εκμετάλλευσης.

Αυτή η κατεύθυνση διαφυλάσσει το εργατικό κίνημα από τις ρεφορμιστικές παγίδες, για την «**ενότητα στο πρόβλημα**», που χρησιμοποιείται για να μένει στο απυρόβλητο η εξουσία

του κεφαλαίου, η αντιλαϊκή πολιτική και οι φορείς της, ο δρόμος ανάπτυξης που έχει κριτήριο το κέρδος.

Συνάδελφοι,

Την αποτελεσματικότητα της δουλειάς μας δε θα την κρίνουμε μόνο στον όγκο, αλλά κυρίως στην ποιότητα και τους δείκτες της αμφισβήτησης και της απόρριψης της ανάπτυξης, που στόχο έχει την καπιταλιστική κερδοφορία και παράλληλα της ανάδειξης της ανάγκης της ε.τ., του λαού, για μια ανάπτυξη που στόχο και προσανατολισμό θα έχει τα συμφέροντα και τις ανάγκες του. Αυτός ο αγώνας θα είναι αποτελεσματικός, θα εξασφαλίζει αργά, αλλά σταθερά, διέξοδο για την ε.τ. και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Είναι σίγουρο, ότι υπάρχουν διαφορετικές φωνές στον κλάδο και γενικότερα στους εργαζομένους, όπως είναι σίγουρο ότι η πίεση της καθημερινότητας, η όξυνση των προβλημάτων πιέζουν για λύσεις εφήμερες, προσωρινές και κυρίως επιδερμικές, που εκτονώνουν πρόσκαιρα την αγανάκτηση, διατηρώντας τις βάσεις που γεννούν και οξύνουν τα προβλήματα.

Όμως, πώς μπορεί μια πολιτική, που στοχεύει στην όλο και μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου, να ικανοποιήσει και λαϊκές ανάγκες;

• Μπορεί να συμβαδίσει αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και κάλυψη των σύγχρονων αναγκών της λαϊκής οικογένειας;

• Μπορεί να αυξηθεί το επίπεδο ανεργίας όταν ο ΟΑΕΔ έχει κατεύθυνση την επιδίωξη των βιομηχάνων;

• Μπορεί να μειωθεί το όριο συνταξιοδότησης, να αυξηθούν οι συντάξεις χωρίς να χθτεί το κεφάλαιο και η κερδοφορία του;

• Μπορεί να υπάρξει δημόσια, δωρεάν Υγεία - Παιδεία αν δεν χτυπηθεί η ιδιωτικοποίηση, αν δεν χτυπηθεί το εμπόριο των αναγκών του λαού;

• Μπορεί να γίνουν φτηνές, σύγχρονες λαϊκές κατοικίες όταν εφαρμόζεται αντιλαϊκή πολιτική και τη γη, τα μέσα παραγωγής και τις πρώτες ύλες τις εξουσιάζουν μια χούφτα καπιταλιστές;

Συμπερασματικά: Είμαστε στοχοπροσηλωμένοι στην προσπάθεια ανάπτυξης κινήματος που θα διεκδικεί, θα αποσπά λύσεις σε προβλήματα, εν-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

συνέχεια
από την προηγούμενη σελίδα

σχύοντας το συσχετισμό δύναμης υπέρ του ταξικού ρεύματος, δυναμώνοντας την οργάνωση των εργαζομένων και συγχρόνως θα αμφισβητεί την εξουσία των καπιταλιστών, θα δημιουργεί προϋποθέσεις για βαθιές, ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της εξουσίας και της οικονομίας ώστε να ανοίξει ο δρόμος, να μπουνε οι βάσεις για την εξασφάλιση του δικαιώματος δουλειάς για όλους, να μπουνε οι βάσεις για την ικανοποίηση των αναγκών της ε.τ., των λαϊκών δυνάμεων. Αυτή η γραμμή ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των εργαζομένων, σ' αυτή τη γραμμή είμαστε στρατευμένοι.

Η ανεργία στον κλάδο

Συνάδελφοι,

Όπως τονίσαμε και στην προηγούμενη Ολομέλεια της Διοίκησης, η κρίση ήρθε να επιταχύνει μια υποβόσκουσα ανεργία στον κλάδο. Τα τελευταία χρόνια, διογκώθηκε τόσο με τη μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας όσο και με το ξεκλήρισμα δεκάδων χιλιάδων αγροτικών νοικοκυριών, το κλείσιμο εργοστασίων και άλλων επιχειρήσεων που έβγαλαν στην ανεργία δεκάδες χιλιάδες εργαζομένους.

Σήμερα, από τα στοιχεία που διαθέτουμε, φαίνεται ότι η ανεργία στον κλάδο σχετικά με το 2008 - 2005 είναι 51%, σχετικά με το 2008 - 2007 είναι περίπου 18%.

Η ανεργία βέβαια δεν κτυπάει μόνο τους οικοδόμους. Ξεκινάει από τον πρωτογενή τομέα, τη μεταποίηση, και φθάνει μέχρι τον εργαζόμενο στο συμβολαιογραφείο. Σ' αυτή την αλυσίδα εργάζονται περίπου ένα εκατομμύριο εργάτες και εργάτριες. Αν σε αυτούς προσθέσουμε τους αυτοαπασχολούμενους σε οικογενειακές επιχειρήσεις, ο αριθμός θα αυξηθεί αρκετά.

Η κατάσταση που διαμορφώνεται θέτει πιο επιτακτικά το ζήτημα του συντονισμού της πάλης, ενάντια στην ανεργία και τα άλλα προβλήματα, μαζί με άλλους εργαζομένους και αυτοαπασχολούμενους, και σ' αυτό θα ρίξουμε βάρος το επόμενο διάστημα.

Ορισμένα στοιχεία:

- Στη βιομηχανία ΤΙΤΑΝ - ΗΡΑΚΛΗΣ έχουν κλείσει οι φούρνοι γιατί έχουν στοκ τσιμέντο για 3 χρόνια.

- Στη Χαλυβουργία απολύθηκαν όλοι οι εργάτες με σύμβαση και έχουν βάλει χέρι και στο προσωπικό που είχε μόνιμη δουλειά.

- Στην Ελληνική Βιομηχανία Σιδήρου έχουν βγάλει τους εργαζομένους σε υποχρεωτική άδεια.

- Στο Αλουμίνιο ακολουθούν το 2% των απολύσεων.

Η εμπειρία από τη δράση της Ομοσπονδίας

Συνάδελφοι,

Έχετε ήδη ενημερωθεί για την πορεία της υπογραφής των ΣΣΕ. Έχουν γίνει τρεις συναντήσεις. Στην πρώτη δεν έγινε καμία συζήτηση, γιατί οι εργοδότες είχαν στείλει δύο υπαλλήλους. Στη δεύτερη, τους εργοδότες τους επισκεφθήκαμε με διαδήλωση που οργάνωσε το Συνδικάτο της Αθήνας, όπου συγκροστήκαμε με τις δυνάμεις καταστολής που είχαν παραταχθεί έξω από τα γραφεία του ΣΤΕΑΤ. Στην τελευταία συνάντηση, στις 24 Φλεβάρη, η πρόταση των εργοδοτών, με πρόσημα την κρίση στον κλάδο των κατασκευών, απείχε κατά πολύ από τις δικές μας προτάσεις. Τους ξεκαθαρίσαμε ότι δεν θα ανεχτούμε κοροϊδία και εμπαιγμό στον κλάδο. Θα δώσουμε τη μάχη στα εργοτάξια, τους χώρους δουλειάς, με συλλαλητήρια και απεργία, θα τους υποχρεώσουμε να σκύψουν στις προτάσεις μας. Τους ορίσαμε επόμενη συνάντηση στις 2 Απριλίου, την ημέρα της πανεργατικής απεργίας.

Συνάδελφοι,

Στο χρόνο που πέρασε από το προηγούμενο Γενικό Συμβούλιο η Ομοσπονδία, τα Σωματεία μας έκαναν βήματα στη δουλειά, αλλού μικρά και αλλού μεγαλύτερα.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας παρακολούθησε όλες τις εξελίξεις και έκανε ανάλογες παρεμβάσεις σε διάφορα πολιτικά, συνδικαλιστικά και κοινωνικά ζητήματα.

Η εμπειρία από την οργάνωση και την πάλη του κλάδου για την υπογραφή ΣΣΕ είναι σοβαρή παρακαταθήκη για τον κλάδο.

Η βοήθεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας για την οργάνωση των εργαζομένων του κλάδου σε χώρους δουλειάς, όπως ΠΟΤΑ Μεσοσηνίας, ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης, Οδικός άξονας Πάτρας - Κορίνθου και έργα ΕΡΓΟΣΕ, όπως και η προσπά-

θεια που γίνεται να οργανωθεί Σωματείο στα έργα των Τεμπών, είναι σοβαρό βήμα στη δουλειά μας στα μεγάλα έργα, στην προσπάθεια που κάνουμε να αποκτήσουμε ποδάρια στο χώρο των Κατασκευών.

Αξιόλογη ήταν η παρουσία της Ομοσπονδίας στα μεγάλα έργα της Εγνατίας σε όλο το μήκος των έργων από την Καβάλα μέχρι τα Γιάννενα, στην ΠΟΤΑ Μεσοσηνίας, στα έργα του οδικού άξονα του Μαλιακού, στη νέα σιδηροδρομική γραμμή στο Λιανοκλάδι, στα έργα της ΕΡΓΟΣΕ Αιγίου - Κιάτου, στις σή-

ξεδιπλώνουμε στους εργαζομένους συνολικά τη θέση μας, το πλαίσιο μας για τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας.

Συνάδελφοι,

Σίγουρα η παρουσία μας στα μεγάλα έργα είναι θετική. Έχουμε αποκτήσει μια καλή επαφή με πολλούς συναδέλφους, όμως είναι μακριά από τη δουλειά που επιβάλλουν οι συνθήκες. Δηλαδή, σταθερότητα στην επαφή, σχεδιασμό από τα Σωματεία μας, αποφασιστική παρέμβα-

Η συμβολή της Ομοσπονδίας και των Συνδικάτων στους αγώνες που αναπτύχθηκαν από τα ταξικά Συνδικάτα, με αιχμή τη δολοφονία του μαθητή και την απόπειρα επίσης δολοφονίας του μαθητή στο Περιστερί, ήταν αποφασιστική, στην κατεύθυνση να αποκτήσουν αυτές οι κινητοποιήσεις ταξικό χαρακτήρα, κόττρα στο κατεστημένο που ήθελε να αναδείξει ως νέο κίνημα την κουκούλα και τις καταστροφές.

Επίσης, ένα σοβαρό βήμα στην κατεύθυνση της ανάπτυξης της ταξικής αλληλεγγύης με τους λαούς και τα κινήματα, που παλεύουν ενάντια στην παντοδυναμία του ιμπεριαλισμού, ήταν η κήρυξη 24ωρης απεργίας στις 7 Γενάρη για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον παλαιστινιακό λαό, για να καταδικάσουμε το Ισραήλ που σφραγίζει έναν ολόκληρο λαό γιατί διεκδικεί να έχει πατρίδα, για να καταδικάσουμε τον αμερικάνικο και ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό που στηρίζουν και ενισχύουν την ισραηλινή επιθετικότητα.

Συνάδελφοι,

Από το Γενικό Συμβούλιο πρέπει να φύγουμε με καθαρό στο κεφάλι μας ότι έχουμε μπροστά μας όλο δουλειά, οι απαιτήσεις είναι τεράστιες. Αυτό σημαίνει ότι τα Συνδικάτα μας πρέπει να ζωντανέψουν, με σχέδιο δράσης, έλεγχο, με πρωτοβουλίες, να θύμουν πραγματικά οι κυψέλες που θα μαζεύουν τους οικοδόμους και γενικότερα τους εργαζομένους στις κατασκευές, θα οργανώνουν δουλειά που θα συμβάλει στον απεγκλωβισμό δυνάμεων από τα γρανάζια του δικομματισμού, από τα λασπόνερα του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού. Το ταξικό εργατικό κίνημα έχει απαιτήσεις από τον κλάδο να βάλει πλάτη για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, την ενίσχυση του ταξικού πόλου, του ΠΑΜΕ, στο εργατικό κίνημα.

Από το τελευταίο Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας

ραγγες Αρτεμισίου, στο ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης, στις σήραγγες της Δρακότρυπας κλπ.

Αποφασιστική ήταν η παρέμβασή μας για μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, κυρίως στα προαναφερθέντα έργα. Οι άτυπες επιτροπές, με το ΚΕΠΕΚ, στο βαθμό που θα πιέζουμε, μπορεί να οδηγούν σε μέτρα και να γλιτώνουν ζωές. Αρκεί να μείνουμε σε αυτό. Να παρεμβαίνουμε αποφασιστικά σε όλα τα έργα, να απαιτούμε μέτρα, να ελέγχουμε. Να

ση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στους χώρους δουλειάς, απόκτηση εμπιστοσύνης των συναδέλφων στο Συνδικάτο, τους συνδικαλιστές μας, απόκτηση εμπιστοσύνης στις δικές τους δυνάμεις, στη δύναμη της οργάνωσης. Τέτοια δουλειά χρειαζόμαστε για να μπορέσουμε να οργανώσουμε τους εργάτες στο χώρο δουλειάς, για να στήσουμε μετερίζια αγώνα εκεί όπου ο φόβος και η τρομοκρατία των εργοδοτών βασιλεύει.

Τρομοκρατούν τους εργαζομένους

Συνάδελφοι,

Τα τελευταία κυρίως τρίμηνο γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια από τα ΜΜΕ να προβάλουν το ζήτημα της ανεργίας, της μείωσης των ημερομισθίων στον κλάδο κλπ. Δεν το κάνουν γιατί μας συμπαθούν. Χρησιμοποιούν ένα υπαρκτό πρόβλημα για να τρομοκρατήσουν τον κλάδο και γενικά τους εργαζομένους για να αποδεχτεί ο κλάδος το κτύπημα στο μεροκάματο, τη ΣΣΕ, την ασφάλιση, το ωράριο.

Στόχος τους, είναι οι εργαζόμενοι στον κλάδο να γίνουν ακόμα πιο φθηνή εργατική δύναμη, να ξεπεράσει το σύστημα την κρίση, εφαρμόζοντας ακόμα πιο βάρβαρες εργασιακές σχέσεις, μεροκάματα και συντάξεις πείνας. Επιβάλλεται, λοιπόν, να απαντάμε με επιχειρήματα, να εί-

μαστε πειστικοί στους συναδέλφους. Η επίκληση των αριθμών μπορεί να δείχνει το εύρος της ανεργίας, αν, όμως, δεν κυριαρχεί η διέξοδος, υπάρχει κίνδυνος να δημιουργείται κλίμα τρομοκρατίας και απογοήτευσης των συναδέλφων. Ούτε φθάνει να απριθμούμε μόνο την πρότασή μας σχετικά με τα μέτρα ανακούφισης των ανέργων, τα οποία αποφασιστικά διεκδικούμε και θα διεκδικήσουμε στη συνέχεια.

Βάση της δουλειάς μας είναι ποιο είναι οι παράγοντες που δημιουργούν την ανεργία, ανάπτυξη από ποιον για ποιον, ποιος έχει τα μέσα παραγωγής, ποιος συγκεντρώνει τον πλούτο που παράγεται, ποια είναι η διέξοδος. Πάνω σε αυτή τη βάση πρέπει να ακουμπούν τα αιτήματα, να πλάθεται όλη η δουλειά μας στον κλάδο.

Συνάδελφοι,

Με βάση τις αποφάσεις της

προηγούμενης Διοίκησης αναπτύξαμε αυτό το δίμηνο μια σχετικά καλή δουλειά στον κλάδο, κυρίως για το ζήτημα της ανεργίας. **ΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ:**

● Η Ομοσπονδία έκανε μια σημαντική προσπάθεια. Διαμόρφωσε και πάλεψε ένα πρόγραμμα δράσης το οποίο τα Σωματεία πρέπει να το πιάσουν στα χέρια τους, να το στηρίξουν, να το αναπτύξουν παραπέρα.

● Τα Σωματεία, εκτός της Πάτρας, δεν εξειδίκευσαν, δεν εμπλούτισαν και δεν έδωσαν συνέχεια σε αυτό τον προγραμματισμό.

● Τα απογευματινά συλλαλητήρια φαίνεται ότι υποβαθμίστηκαν και σε πολλές περιπτώσεις ήταν άμαζα.

● Η παρουσία των Διοικητικών Συμβουλίων στην Αθήνα για τη διαμαρτυρία στο υπουργείο Απασχόλησης δεν πρέπει να μας ικανοποιεί. Οι απαιτήσεις εί-

να μεγαλύτερες. Για να απαιτήσουμε σε αυτή την κατάσταση, χρειάζονται πολλαπλάσιες δυνάμεις. Τις δυσκολίες τις γνωρίζουμε όλοι, παράλληλα, όμως, γνωρίζουμε και τις απαιτήσεις σε μια περίοδο όξυνσης της επίθεσης στην ε.τ.

Συνάδελφοι,

Η ανεργία δεν θα εξλειφθεί διά μαγείας και μάλιστα σε περίοδο κρίσης. Θα οξύνεται όσο θα δυσκολεύεται η αναπαραγωγή του κεφαλαίου και θα υποχωρεί η οικοδομική και γενικότερα η οικονομική δραστηριότητα. Με την έννοια αυτή το πρόβλημα της ανεργίας είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα μας και οι παρεμβάσεις μας θα είναι συνεχείς, για το δικαίωμα στην πλήρη, σταθερή εργασία και την πραγματική προστασία των ανέργων, αποκαλύπτοντας, χτυπώντας τις θέσεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικα-

σμού που προσπαθεί να παραπλανήσει, να εγκλωβίσει τους εργαζομένους. Ηδη ΓΣΕΕ - ΣΕΒ - Κυβέρνηση προετοιμάζουν το έδαφος για νέο διάλογο - απάτη, για να φορτώσουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων. Δηλαδή, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, για άλλη μια φορά, επιδιώκει να σύρει την ε.τ. στο συμβιβασμό προκειμένου να μη χάσει η πλουτοκρατία από τα κέρδη της. Δεν είναι τυχαία η δήλωση της υπουργού Απασχόλησης, που πλέκοντας το εγκώμιο της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, δήλωσε: «Η υπεύθυνη αυτή στάση της αποτελεί πυξίδα για τη στάση την οποία πρέπει να έχουν τα Συνδικάτα».

Στράτευση όλων των δυνάμεων

Συνάδελφοι,

Είναι φανερό, ότι η επίθεση

– ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 28 ΦΛΕΒΑΡΗ 2009

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τα ρόπαλα των ΜΑΤ στοχεύουν τους εργάτες

Καταγγέλλουμε την απρόκλητη επίθεση των δυνάμεων καταστολής ενάντια στη συγκέντρωση του κλάδου για τη διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Οι δυνάμεις καταστολής, με εντολή της κυβέρνησης και της εργοδοσίας, επιδίωξαν να κτυπήσουν τη συγκέντρωση μπροστά στα γραφεία του Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρας Τάξης (ΣΤΕΑΤ), προσπάθεια που έπεσε στο κενό από την αποφασιστική και μαχητική στάση των οικοδόμων.

Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση ε-

πιβεβαίωσε ότι είναι εντολοδόχος του μεγάλου κεφαλαίου, ότι είναι αδιάσπαστη προκειμένου να στηρίξει τα συμφέροντά του, ότι την αστυνομία την εκπαιδεύουν για να καταστέλλει τους λαϊκούς αγώνες. Αλλωστε τα πρόσφατα γεγονότα με τους γνωστούς - άγνωστους καταμαρτυρούν του λόγου το αληθές.

Καλούμε τους οικοδόμους να βγάλουν ουσιαστικά συμπεράσματα, να καταδικάσουν την κυβέρνηση και τις μεθοδεύσεις της, που στοχεύουν στην καταστολή της λαϊκής πάλης, την τρομοκράτηση των εργαζομένων

που παλεύουν ενάντια στο κεφάλαιο και τις πολιτικές δυνάμεις που το υπηρετούν. Τα ρόπαλα των ΜΑΤ είναι ίδια, ανεξάρτητα αν είναι πράσινα ή μπλε, και στη μια και στην άλλη περίπτωση στόχο έχουν το οργανωμένο λαϊκό κίνημα, στόχο έχουν τους εργάτες που διεκδικούν, στόχο έχουν να διαφυλάξουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τη διαιώνιση του συστήματος.

Δηλώνουμε ότι όπως συγκροτημένα, περιφρουρημένα και πειθαρχημένα οι οικοδόμοι της Αθήνας ανάγκασαν τις δυνάμεις των ΜΑΤ σε φυγή,

έτσι και το επόμενο διάστημα με αποφασιστικότητα θα περιφρουρήσουμε τους αγώνες μας, θα τσακίσουμε την αδιαλλαξία των εργοδοτών.

Καλούμε τον κλάδο σε ετοιμότητα. Το κεφάλαιο, για να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στην εργατική τάξη, θα επιδίωξει το κτύπημα και την τρομοκράτηση του εργατικού κινήματος με κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς.

Γι' αυτό επιβάλλεται κάθε οικοδόμος να συμβάλει αποφασιστικά στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος για να έχει προοπτική ο αγώνας μας.

θα ενταθεί το επόμενο διάστημα. Οι δηλώσεις του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας, Προβόπουλου, δεν είναι τυχαίες. Στη συγκεκριμένη στιγμή, η κυβέρνηση τον χρησιμοποίησε σαν «λαγό», τον έβγαλε μπροστά, για να ανοίξει το δρόμο της επίθεσης και συγχρόνως έσπευσε τόσο η Κυβέρνηση της ΝΔ, όσο και το ΠΑΣΟΚ να υιοθετήσουν τις δηλώσεις, δηλαδή, την κατά μέτωπο επίθεση στην ε.τ.

Σε αυτές τις συνθήκες οξύνσης της επίθεσης του κεφαλαίου απαραίτητο όπλο για την αποτελεσματικότητα του αγώνα μας είναι να στρατευτούν όλες οι δυνάμεις του κλάδου στην αναμέτρηση με τις δυνάμεις της πλουτοκρατίας και τους πολιτικούς του υπηρέτες. Αυτό πρακτικά για την Ομοσπονδία και τα Συνδικάτα μας σημαίνει:

• **Σοβαρή πολιτική και ιδεολογική δουλειά στους συναδέλφους μετανάστες.**

Σήμερα, οι μετανάστες αποτελούν μεγάλο τμήμα του κλάδου. Κάθε Σωματείο να βρει διαύλους επικοινωνίας που θα διευκολύνουν τη συσπείρωσή τους στο Σωματείο, στους αγώνες. Δε φθάνει να λέμε ότι είναι κομμάτι της ε.τ., πρέπει να το

καταλάβουν και οι ίδιοι, πρέπει να τους βοηθήσουμε να βγάλουν από το κεφάλι τους ότι ήρθαν και θα φύγουν. Σε περιόδους οξύνσης της ανεργίας ο κίνδυνος να αναπτυχθούν ρατσιστικά φαινόμενα είναι υπαρκτός.

• **Να ενισχύσουμε ακόμα περισσότερο τη δουλειά μας στα μεγάλα έργα, πιο συστηματικά, σχεδιασμένα και με έλεγχο να παρεμβαίνουμε, με κύριο στόχο τη δημιουργία οργάνωσης στον τόπο δουλειάς.**

• **Να επιμεινουμε στη δημιουργία συντονισμένων αγώνων με κλάδους, επαγγέλματα και αυτοσπασχολούμενους, που πλήττονται από την ανεργία.**

Προϋπόθεση για να προχωρήσουν στη ζωή τα παραπάνω είναι τα Σωματεία μας να αντιπαλέψουν τις αδυναμίες, να ζωντανέψουν, να αλλάξουν ρυθμούς, να ξεπεράσουμε δυσκολίες και αναστολές για να μπορέσουμε αποτελεσματικά να ανταποκριθούμε σε αυτή την αναμέτρηση.

Συνάδελφοι,

Το σύνθημά μας **«την κρίση να πληρώσει η ολιγαρχία»** μπορεί να αποκτήσει ποδάρια στο βαθμό που θα γίνεται βάση ορ-

γάνωσης και μαζικής κινητοποίησης των εργαζομένων στις Κατασκευές και των άλλων κλάδων, στο βαθμό που θα μπαίνουν στον αγώνα νέες δυνάμεις, νέοι συνάδελφοι και μετανάστες, δυναμώνοντας την ταξική ενότητα και την αποτελεσματικότητα της πάλης, στο βαθμό που θα ξεδοντιάζουμε τα επιχειρήματα του αντιπάλου, στο βαθμό που θα απαγκιστρώνονται δυνάμεις από τα κόμματα του δικομματισμού και οι συνδικαλιστικοί κολαούζοι του κεφαλαίου στα όργανα του εργατικού κινήματος θα δέχονται αποφασιστικά πλήγματα.

Πρώτος σταθμός, μετά το Γενικό Συμβούλιό μας, είναι τα συλλαλητήρια που έχει εξαγγείλει το ΠΑΜΕ για τις 17 Μάρτη.

Συλλαλητήρια απάντησης στις συμβιβασμένες πλειοψηφίες, που με το διάλογο - απάτη, προσπαθούν να πείσουν τους εργαζομένους ότι είναι συνένοχοι στην κρίση, ότι για να σωθούν οι εργάτες απαραίτητη προϋπόθεση είναι να σωθούν οι εργοδότες και το κεφάλαιο. Δίνουμε απάντηση στην Κυβέρνηση και το πρόγραμμα λιτότητας που ανακοίνω-

Η ΓΣΕΕ και οι φίλοι της

Μετά τα συγχαρητήρια που έδωσε σε δηλώσεις της η υπουργός Απασχόλησης προς την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ («η υπεύθυνη στάση της αποτελεί πυξίδα για τη στάση την οποία πρέπει να έχουν τα συνδικάτα»), σειρά είχαν τα συγχαρητήρια του υπουργού Παιδείας Αρη Σπηλιωτόπουλου που δέχτηκε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γιάννης Παναγόπουλος για την κοινή πρωτοβουλία που πήρε (για πολλοστή φορά) με τον ΣΕΒ, στη «γραμμή» της συναίνεσης και του κοινωνικού «συνεταιρισμού». Δεν είναι λίγο πράγμα, την ώρα που βιομήχανοι και κυβέρνηση με σχέδιο, φορτώνουν την κρίση στους εργάτες, η ΓΣΕΕ να συναγελάζεται μαζί τους και να ψάχνει να βρει δήθεν «κοινές λύσεις» με τους θύτες της εργατικής τάξης. (Τους ευχόμαστε και «εις ανώτερα».)

Όσο για τον ισχυρισμό της ΓΣΕΕ και του ΣΕΒ, ότι συνεργάζονται για να εμποδίσουν τις απολύσεις, φαίνεται πως ή οι εργατοπατέρες είναι καταφερτζήδες ή ο ΣΕΒ έγινε φιλεύσπλαχνος. Αλλά επειδή οι εργατοπατέρες είναι συνεταίροι του ΣΕΒ, την απάντηση τη δίνει το ΠΑΜΕ, που σε ανακινώσή του σημειώνει μεταξύ άλλων: «Τα μπλόκα στην αντεργατική πολιτική και στις απολύσεις θα τα στήσει η εργατική τάξη, το ταξικό εργατικό κίνημα. Βεβαίως μπορούν να συσκέπτονται όπως προτείνει ο υπουργός, για το ποια άλλα αντεργατικά μέτρα θα πάρουν για το «καλό μας», «να ανταλλάσσουν σκέψεις» και χειραψίες, όμως δεν μπορούν να κοροϊδέψουν την εργατική τάξη ότι μπορεί ποτέ ο λύκος να φυλάξει τα πρόβατα».

Και αφού εκτός από τον ΣΕΒ, και η κυβέρνηση δηλώνει φίλος της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, το ΠΑΜΕ εύστοχα θυμίζει τη ρήση του λαού μας: «Δείξε μου το φίλο σου, να σου πω ποιος είσαι!»

σε ο Διοικητής της Τράπεζας Ελλάδας, Προβόπουλος. **Συνεχίζουμε με απεργία στις 2 Απρίλη.**

Συνάδελφοι,

Κάτω από την πίεση του ταξικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, η ΓΣΕΕ υποχρεώθηκε να πάρει απόφαση για 24ωρη απεργία στις 2 Απρίλη. Ξέρουμε καλά ότι ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός θα κάνει κάθε προσπάθεια να υπονομεύσει αυτόν τον αγώνα. Εμείς με όλες τις δυνάμεις μας μπαίνουμε στη μάχη της ενημέρωσης του κλάδου, γιατί το γιατί, στα μεγάλα έργα, στις πιάτσες, αξιοποιούμε κάθε μορφή προπαγάνδας. Η απάντηση στην εργοδοσία, την κυβέρνηση, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, πρέπει να είναι αποφασιστική.

Η απεργία στις 2 Απρίλη σηματοδοτεί την κλιμάκωση των αγώνων, με πρώτο σταθμό την κορυφαία μέρα για την ε.τ., την απεργία της 1ης Μάη, που πρέπει να ξεπεράσει σε όγκο, παλμό, μαχητικότητα, κάθε προηγούμενο. Να είναι ανάλογη της κατάστασης που βιώνει η ε.τ., τα λαϊκά στρώματα.

Ποιος ευθύνεται για την ανεργία στον κλάδο

Συνάδελφοι,

Η ανεργία στον κλάδο δεν ξεφύτρωσε ξαφνικά, ούτε βέβαια εστιάζεται μόνο στους οικοδόμους και τα συναφή επαγγέλματα.

Η ανεργία, ως παράγωγο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, κτυπάει συνολικά την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα. Αξιοποιείται από την εκάστοτε Κυβέρνηση και την εργοδοσία προκειμένου να επισπεύδουν αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις που χειροτερεύουν τις εργασιακές σχέσεις και τη ζωή της εργατικής οικογένειας.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας μας, ήδη από το Μάη του 2007, συζήτησε το ζήτημα και πήρε ανάλογες αποφάσεις. Είχαμε αποφασίσει ένα τρίμηνο δράσης ενάντια στις συνέπειες και για άμεσα μέτρα ανακούφισης των ανέργων. Η δράση αυτή της Ομοσπονδίας μάλλον υποτιμήθηκε από τον κλάδο και από μερίδα των Συνδικάτων μας. Φαίνεται πως, επειδή η ανεργία δεν ήταν τόσο έντονη όσο σήμερα, επαναπαύτηκε μεγάλη μερίδα του κλάδου.

Το κύριο συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι υποτιμήθηκαν και δεν πάρθηκαν υπόψη οι παράγοντες που δημιουργούν την ανεργία, ποιοι έχουν την ευθύνη, οι συνέπειες που φέρνει μαζί της.

ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΑΖΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΣΤΟ ΑΚΕΡΑΙΟ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ:

«**Η αυξανόμενη ανεργία,** τόσο στον κλάδο, όσο και γενικότερα, δεν προέκυψε από το πουθενά.

Είναι αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης πολιτικής που ασκούν τα κόμματα του κεφαλαίου -ΝΔ, ΠΑΣΟΚ- και θα οξύνεται αν αυτή δεν ανατρα-

Από τη συνάντηση των 33 σωματείων στην Αθήνα, στις 27 Φλεβάρη

πεί από την οργανωμένη πάλη της εργατικής τάξης.

Είναι αποτέλεσμα μιας οικονομίας που αναπτύσσεται και οργανώνεται στη βάση του κέρδους των καπιταλιστών και όχι των ανθρώπινων αναγκών.

Σήμερα, που συσσωρεύεται τεράστιος πλούτος από τη δουλειά της εργατικής τάξης στις τσέπες του κεφαλαίου, εκατοντάδες χιλιάδες λαϊκές οικογένειες ζουν στο ενοίκιο, χιλιάδες είναι οι άστεγοι, εκατοντάδες χιλιάδες οι άνεργοι, εκατοντάδες χιλιάδες οι υποαπασχολούμενοι, οι εργαζόμενοι με χαμηλά μεροκάματα, χιλιάδες λαϊκές οικογένειες πληρώνουν πανάκριβα την Παιδεία, την Υγεία και άλλες λαϊκές ανάγκες. Χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά ξεκληρίζονται, επιχειρήσεις κλείνουν και εργάτες βρίσκονται στο δρόμο, εκατοντάδες χιλιάδες λαϊκές οικογένειες είναι όμηροι των τραπεζών για να αντεπεξέλθουν στις καθημερινές ανάγκες.

Η ανεργία στον κλάδο είναι συνδεδεμένη με τη γενικότερη πολιτική του κεφαλαίου, των κομμάτων και των κυβερνήσεων που την εφαρμόζουν. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί η λαϊκή οικογένεια να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις για κατασκευή ή αγορά κατοικίας. Επιπλέον, η καθημερινή ανεξέλεγκτη αύξηση των οικοδομικών υλικών, το κυνήγι του κέρδους από τους εργολάβους κατασκευαστές, δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο τους όρους εξασφάλισης κατοικίας από τους εργαζομένους.

Η ανεργία, που έκανε την εμφάνισή της στον κλάδο και οξύνεται, δεν θα είναι μια περίοδος που θα κλείσει ο κύκλος της και θα περάσει. Έχει τις ρίζες της στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και θα οξύνεται όσο οξύνονται οι αντιθέσεις, ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου. Θα οξύνεται, όσο η ανάπτυξη δεν θα υπηρετεί λαϊκές ανάγκες, αλλά την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ου.

Για να κατασκευαστούν φθηνές και ασφαλείς λαϊκές κατοικίες απαραίτητη προϋπόθεση είναι η οικονομική ανάπτυξη να υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα, που σημαίνει ότι τις πρώτες ύλες δεν θα τις εκμεταλλεύονται μια φούχτα καπιταλιστές.

Για να εξασφαλιστεί η ιεράρχηση των έργων, (νοσοκομεία, σχολεία, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα κ.ά.), με βάση τις λαϊκές ανάγκες και όχι τις ανάγκες των καπιταλιστών, χρειάζεται μαζική πάλη συνδεδεμένη με τη διεκδίκηση της επίλυσης του προβλήματος της εξουσίας. Γιατί η λαϊκή εξουσία και η οικονομία, που αναπτύσσεται με κριτήριο τις ανάγκες του λαού, είναι προϋπόθεση για τις απαιτούμενες ριζικές αλλαγές.

Η ανεργία είναι παράγωγο του ίδιου του συστήματος, εξαλείφεται μαζί μ' αυτό.

Γι' αυτό, για να είναι αποτελεσματικός ο αγώνας μας, θα πρέπει η διεκδίκηση για σταθερή και μόνιμη δουλειά

Απαράδεκτη στάση από την υπουργό Απασχόλησης

Καταγγέλλουμε την υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Φάνη Πάλλη - Πετραλιά, γιατί ενώ ήταν ενημερωμένη από τις 5 Φλεβάρη για την πανελλαδική διαδήλωση των Διοικητικών Συμβουλίων των οικοδομικών σωματείων στην Αθήνα και το αίτημά μας να μας δεχτεί για να της θέσουμε τα αιτήματά μας για την ανακούφιση των ανέργων του κλάδου, αρνήθηκε, αν και βρισκόταν στο υπουργείο της.

Η υπουργός της ΝΔ αγνόησε προκλητικά τους οικοδόμους, που έκαναν εκατοντάδες χιλιόμετρα για να ανταποκριθούν στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας, για να διαδηλώσουν ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση που βιώνει ο κλάδος.

Η υπουργός έκανε ό,τι έκαναν και οι προηγούμενοι ένοικοι του υπουργείου Απασχόλησης, ανεξάρτητα αν ήταν κυβέρνηση της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ.

Οι πόρτες του υπουργείου είναι ανοιχτές μόνο για τον ΣΕΒ, τους εργοδότες, τους παρατρεχόμενους και τους διάφορους εργολάβους, που η κυβέρνηση της ΝΔ και η υπουργός, με ζεστό χρήμα, εξαργυρώνουν τη στήριξή τους.

Καλούμε τους οικοδόμους, να βγάλουν συμπεράσματα και από τη σημερινή αντιμετώπιση της υπουργού, αλλά και από τη συνολική τους εμπειρία. Να καταδικάσουν αυτές τις πολιτικές και τα κόμματα του κεφαλαίου, να συσπειρωθούν στα συνδικάτα τους και να παλέψουν για τα προβλήματα που τους ταλανίζουν, να παλέψουν για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής του κεφαλαίου.

Τους καλούμε στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την επιτυχία των συλλαλητηρίων του ΠΑΜΕ, στις 17 Μάρτη, της απεργίας στις 2 Απρίλη και της κορύφωσης των κινητοποιήσεων, της απεργίας την 1η Μάη.

να συνδέεται με την ανάδειξη των αιτιών που προκαλούν την ανεργία, που είναι η καπιταλιστική οικονομική ανάπτυξη, και να δημιουργεί προϋποθέσεις για ριζικές αλλαγές, για ανάπτυξη με κριτήριο τις ανάγκες των εργατικών λαϊκών οικογενειών».

Αυτά τονίζαμε στην ανακοίνωσή μας πριν δύο χρόνια. Το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης ήρθε να επισπεύσει την όξυνση της ανεργίας στον κλάδο και ό,τι αυτό συνεπάγεται για κάθε οικοδόμο και εργαζόμενο στα συναφή επαγγέλματα.

Βεβαίως, η Διοίκηση της

οργάνωσης εκτιμώντας τις αρνητικές και τις θετικές πλευρές της δουλειάς συνέχισε τις δραστηριότητες για αυτό το ζήτημα από τα μέσα Γενάρη. Με συνέντευξη Τύπου που έδωσαν όλα τα μεγάλα σωματεία προσπαθήσαμε να βάλουμε το ζήτημα στις σωστές του διαστάσεις, να ευαισθητοποιήσουμε κάθε συνάδελφο, να γίνουν γενικότερα γνωστές οι θέσεις μας. Με ανακοινώσεις, περιοδείες, Γενικές Συνελεύσεις, ομιλίες στις πιάτσες, ήρθαμε σε επαφή με χιλιάδες συναδέλφους. Προχωρήσαμε σε διαμαρτυρίες καθορισμένη μέρα στα

Το δυνάμωμα της ταξικής ενότητας της εργατικής τάξης, με τους αυτοαπασχολούμενους, τους μικρομεσαίους επαγγελματιοβιοτέχνες και τ' άλλα λαϊκά στρώματα, για την κοινή αγωνιστική δράση τους, ενάντια στην επιθετικότητα του κεφαλαίου και των πολιτικών εκπροσώπων του, που εντείνεται με αφορμή και την καπιταλιστική κρίση, επιστημάνθηκε σε σύσκεψη που συγκάλεσαν πρόσφατα, στα Τρίκαλα, η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα των ΕΒΕ και το Συνδικάτο Οικοδόμων του νομού. Όπως υπογραμμίστηκε στη σύσκεψη, οι προβλέψεις για τα επόμενα χρόνια είναι δυσοίωνες για όλα τα επαγγέλματα που εξαρτώνται από την οικοδομή, με τις προφανείς αλυσιδωτές συνέπειες σε όλο το εύρος της οικονομίας, όπως πτώση τζίρου, κλείσιμο επιχειρήσεων, αναδου-

ΤΡΙΚΑΛΑ Δυσοίωνες οι προβλέψεις για την οικοδομική δραστηριότητα

λειά στα συναφή επαγγέλματα, ανεργία στους οικοδόμους. Επιστημάνθηκε, επίσης, ότι ήδη στη Θεσσαλία η μείωση στις οικοδομικές άδειες, από το Γενάρη του 2008 μέχρι το τέλος του περασμένου καλοκαιριού, έφτασε στο 17,2% και ειδικά για το μήνα Αύγουστο η πτώση οικοδομι-

κού όγκου σε σχέση με τον ίδιο μήνα του 2007 έφτασε το 54,5%.

Στη σύσκεψη μίλησαν ο Β. Καλύβας, εκπρόσωπος της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα των ΕΒΕ και ο Γ. Μπλάνας, πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Τρικάλων, οι οποίοι τόνισαν

ότι η επερχόμενη κρίση δεν αντιμετωπίζεται με ασπιρίνες και δεν αρκεί η διεκδίκηση κάποιων μέτρων ανακούφισης. Και πρόσθεσαν ότι υπάρχουν δύο δρόμοι ανάπτυξης. Ο ένας είναι ο δρόμος που υπηρετεί τα συμφέροντα των μονοπωλίων σε βάρος του λαού, ο δρόμος της υποταγής, της προσαρμογής, της ενσωμάτωσης στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, της ληστρικής εκμετάλλευσης των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, της χειροτέρευσης της ζωής των αυτοαπασχολούμενων, της βίαιης καταστροφής τους. Και ο άλλος δρόμος είναι της αντίστασης, της ανυπακοής, της σύμμαχας των αυτοαπασχολούμενων και των μικρών ΕΒΕ με την εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά, σε μια πορεία για την προοπτική της λαϊκής εξουσίας και της λαϊκής οικονομίας.

παραρτήματα του ΟΑΕΔ σε όλη την Ελλάδα. Στην Αθήνα έγινε κατάληψη του ΟΑΕΔ από τις 6 το πρωί. Οργανώσαμε απογευματινά συλλαλητήρια σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Δυστυχώς, όμως, δεν είχαν παντού την ανάλογη επιτυχία.

Στις 27 Φλεβάρη στην Αθήνα κατέβηκαν τα ΔΣ 33 σωματείων από όλη την Ελλάδα για να επισκεφθούμε το υπουργείο Απασχόλησης. Συγκεκριμένα συμμετείχαν το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας, τα Συνδικάτα της Πάτρας, του Πύργου, του Αιγίου, της Μεσσηνίας, της Τρίπολης, της Λήμνου, του Ηρακλείου, της Κοζάνης, της Θεσσαλονίκης, της Νάουσας, της Βέροιας, του Κιλκίς, της Κατερίνης, της Λάρισας, του Αμπελώνα, της Χαλκίδας, της Εύβοιας, των Ιωαννίνων, της Αρτας, της Αιτωλοακαρνανίας, των Τρικάλων, της Καρδίτσας, της Μαγνησίας, των Γιαννιτών, της Δράμας, της Θεσπρωτίας, της Κέρκυρας, της Λευκάδας, της Σωματειακής Επιτροπής στην ΕΡΓΟΣΕ (Ολυμπία Οδός) και του Σωματείου Εργατών Πριονιστηρίων - Καθεκλοποιών και Κιβωτοποιών «Το Βέρμιο».

Η υπουργός Απασχόλησης,

κα Πετραλιά, αρνήθηκε να κουβεντιάσει με τους οικοδόμους, αρνήθηκε να ακούσει τους εκατοντάδες συνάδελφους που ταξίδεψαν από όλες τις γωνιές της χώρας για να εκφράσουν τη διαμαρτυρία τους, την αγωνία τους για το αύριο, την αβεβαιότητα που τους προκαλεί το θηρίο της ανεργίας. Ξέρουμε καλά ότι όποιος και να είναι ο ένοικος του υπουργείου, όποια και να είναι η Κυβέρνηση, μπλε ή πράσινη, η στάση τους απέναντι στην εργατική τάξη δεν αλλάζει. Αυτό που μπορεί να αλλάξει την κατάσταση είναι το μπόι του κινήματος. Μπόι που δεν το μετράμε μόνο με το πόσοι ψήφισαν στις εκλογές, αλλά:

- **Με την πολιτικοποίηση των αγώνων.**
- **Τον ταξικό προσανατολισμό του εργατικού κινήματος.**
- **Τη συσπειρωση δυνάμεων για την ενίσχυση του Μετώπου της εργατικής τάξης.**
- **Την απαγκίστρωση όλο και πλατύτερων δυνάμεων από τα γρανάζια του δικομματισμού.**
- **Την καταδίκη του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, την ενίσχυση των**

ταξικών δυνάμεων.

• **Την οργανωτική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.**

Αυτοί είναι ποιοτικοί δείκτες και στο βαθμό που θα ενισχύονται θα γίνεται το κίνημα πιο αποτελεσματικό, θα απειλεί πραγματικά την εξουσία των μονοπωλίων.

Συνάδελφοι,

Από όλη αυτή τη δραστηριότητα πιστεύουμε ότι βγήκαν χρήσιμα συμπεράσματα για τον κλάδο και γενικότερα. Είναι ανάγκη να τα πάρουμε υπόψη. Καθένας να σταθμίσει τις ευθύνες του απέναντι στον εαυτό του, την οικογένειά του, τον κλάδο, εν κατακλείδι την τάξη μας.

Ο κλάδος έχει αποθέματα δύναμης, αγωνιστικότητας και αυτοθυσίας. Είναι, όμως, ζήτημα πρώτης γραμμής αυτά να εκφραστούν στο εργατικό κίνημα από πολύ μεγαλύτερο μέρος συναδέλφων. Η πίεση, η επίθεση που δεχόμαστε είναι μεγάλη. Θα οξυνθεί παραπέρα όσο θα οξύνεται η κρίση του συστήματος, όσο η Κυβέρνηση και οι άλλοι θιασώτες του κεφαλαίου θα επιδιώκουν να φορ-

τώσουν τα βάρη στις πλάτες μας.

Η αναμέτρηση με το κεφάλαιο, τις κατασκευαστικές εταιρείες, τους εργολάβους, την κυβέρνηση, έχει μεγάλες απαιτήσεις και απαιτεί θυσίες από όλους.

Είναι ζήτημα πρώτης γραμμής να βάλουμε τον πήχη ψηλότερα, να διεκδικήσουμε μέτρα ανακούφισης των ανέργων, με παράλληλη εναντίωση στο σύστημα που είναι η γενεσιουργός αιτία των προβλημάτων μας, στα κόμματα που το στηρίζουν και το εξωραίζουν. Δε βάζουμε καμιά πλάτη για να ξεπεραστεί η κρίση προς όφελος της εργοδοσίας, όπως κάνουν οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες. Παλεύουμε για έναν άλλον δρόμο ανάπτυξης, προς όφελος των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Αυτός ο στόχος πρέπει να διαπερνά την καθημερινή δουλειά μας, στο γιαπί, το εργοτάξιο, στις πιάτσες των οικοδόμων. Να βοηθάμε, ώστε οι συνάδελφοι από την πείρα τους να βγάλουν συμπεράσματα για την πολιτική, τα κόμματα και τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Συμπάρσταση στον αγώνα των αγροτών

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων εκφράζει τη συμπάρτασή της στον αγώνα της μικρομεσαίας αγροτιάς στη Θεσσαλία και τις άλλες περιοχές της χώρας.

Καταδικάζουμε την πολιτική της ΕΕ, μέσω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, πολιτική που πιστά εφαρμόζουν η Κυβέρνηση της ΝΔ σήμερα, του ΠΑΣΟΚ χθες και που με πάθος υπερασπίζονται τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, καθώς και οι συμβιβασμένες ηγεσίες του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που οδηγεί τους αγρότες στο ξεκλήρισμα.

Η μήτρα που γεννά και αναπαράγει τα προβλήματα είναι η ίδια που οξύνει και βαθαίνει τα προβλήματα των αγροτών, των οικοδόμων, της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων.

Οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής έχουν άμεση αντανάκλαση και στα ήδη οξυμένα προβλήματα των εργαζομένων. Ακόμα περισσότερο σήμερα, σε περίοδο καπιταλιστικής κρίσης, θα επιταχύνει το ξεκλήρισμα της αγροτιάς, τη μαζική ανεργία αγροτών και εργαζομένων από τη μια και από την άλλη τα λαϊκά στρώματα θα στερούνται και θα ακριβοπληρώνουν τα βασικά αγροτικά προϊόντα.

Καλούμε τους μικρομεσαίους αγρότες να εγκαταλείψουν τους όψιμους υπερασπιστές των αγροτών, όσους συμβάλλουν στον αποπροσανατολισμό και τη σύγχυση. Να συγκροηθούν με την πολιτική της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) της ΕΕ και των ελληνικών κυβερνήσεων.

Να συνταχθούν με τις συνεπείς αγωνιστικές δυνάμεις στο πλαίσιο της ΠΑΣΥ. Να πάρουν σοβαρά υπόψη τους την «επιχείρηση βουλκανιζατέρ» και όσους και τότε και σήμερα εκθειάζουν την ΕΕ και την ΚΑΠ. Σήμερα επιβάλλεται κοινός αγώνας εργατών - αγροτών σε ένα ενιαίο αντιμονοπωλιακό - αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Απαιτούμε από την Κυβέρνηση να δοθούν άμεσα λύσεις στα αιτήματα των αγροτών για:

- Αναπλήρωση του χαμένου αγροτικού εισοδήματος.
 - Ικανοποιητικές τιμές για όλα τα αγροτοκτηνοτροφικά προϊόντα.
 - Τιμαριθμική αναπροσαρμογή της ενιαίας ενίσχυσης και κατάργηση των παρακρατήσεων.
 - Μείωση του κόστους παραγωγής (χτύπημα της κερδοσκοπίας, επιδότηση στα αγροτικά μέσα και εφόδια, κατάργηση του ΦΠΑ).
- Η Ομοσπονδία Οικοδόμων καλεί τα σωματεία - μέλη της και τους οικοδόμους να εκφράσουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στον αγώνα των μικρομεσαίων αγροτών, να δυναμώσουν την πάλη τους, παίρνοντας μαζικά μέρος στο αγωνιστικό πρόγραμμα της Ομοσπονδίας μας αυτήν την περίοδο. Ο ενωμένος αγώνας θα φέρει αποτέλεσμα προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων.

Ανησυχία προκαλεί, για την πορεία του έργου, η επιμονή της κοινοπραξίας να προβεί και σε περαιτέρω απολύσεις εργαζομένων στο Μετρό Θεσσαλονίκης (έγιναν ήδη τρεις απολύσεις τις τελευταίες ημέρες), και μάλιστα με κριτήριο την αξιολόγηση του ενδιαφέροντος που αυτοί οι εργαζόμενοι επιδεικνύουν για την πορεία του έργου, με δεδομένο, όπως υποστηρίζει η κοινοπραξία, ότι το «έργο είναι στριμωγμένο».

Όλα αυτά τη στιγμή που ο εκπρόσωπος της «Αττικό Μετρό» διαβεβαίωνε ότι στο «Μετρό Θεσσαλονίκης» δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, ούτε ως προς τους ρυθμούς των εργασιών, ούτε ως προς τη χρηματοδότησή του, ενώ η κοινοπραξία μέχρι τελευταία δήλωνε ότι τακτική της δεν είναι οι απολύσεις των εργαζομένων.

Η Διοίκηση του Συνδικάτου Οικοδόμων Θεσσαλονίκης εκτιμά ότι σε ένα τέτοιου χαρακτήρα

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αδικαιολόγητες οι απολύσεις στο εργοτάξιο του μετρό

και μεγέθους έργο, είναι άκρως αδικαιολόγητη η όποια απόλυση, πολύ δε περισσότερο όταν αυτή μπορεί να αιτιολογείται με τα κριτήρια που επικαλείται η κοινοπραξία.

Κριτήρια που μπορούν να περιλαμβάνουν όχι μόνο την αποδοτικότητα των εργαζομένων κα-

τά τη διάρκεια της εργασίας τους σε αυτό, αλλά ακόμα και οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα τους εντός ή εκτός του έργου.

Διεκδικούμε την επαναπρόσληψη των απολυμένων και προειδοποιούμε την κοινοπραξία και όλους όσοι εμπλέκονται στην κατασκευή του

έργου αυτού («Αττικό Μετρό» - κυβέρνηση), ότι τέτοιου είδους τακτικές θα βρουν απέναντί τους σύσσωμο τον κλάδο των κατασκευών. Είναι δεδομένο ότι η κοινοπραξία λειτουργεί με πρώτιστο κριτήριο το όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κέρδος της, από την κατασκευή του «Μετρό Θεσσαλονίκης», όμως αυτό δεν θα επιτρέψουμε να γίνεται στις πλάτες των εργαζομένων της.

Εκτιμούμε ότι επιβεβαιώνεται η θέση μας ότι τέτοιου είδους έργα, τα οποία κατασκευάζονται στην ουσία με δημόσιο χρήμα, δεν μπορεί να είναι ευθύνη των κατασκευαστριών εταιρειών, αλλά ευθύνη κρατικού φορέα κατασκευών, ο οποίος θα εγγυάται και την κατασκευή τους στο πραγματικό τους κόστος, την ποιότητα της κατασκευής τους και την ασφαλή λειτουργία τους, αλλά και την παροχή φθηνών υπηρεσιών τους προς το κοινωνικό σύνολο.

ΥΠΟΤΥΠΩΔΗ ΕΩΣ ΑΝΥΠΑΡΚΤΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ακόμα μεγαλύτερος ο κίνδυνος για τους οικοδόμους

Είναι σε όλους γνωστό ότι τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς είναι υποτυπώδη έως ανύπαρκτα.

Κοινή είναι η διαπίστωση ότι η εργοδοτική αυθαιρεσία βασιλεύει, είναι αμείλικτη μπροστά στη μεγιστοποίηση του κέρδους, γίνεται ακόμα πιο επικίνδυνη τώρα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, τόσο στη συμβατική οικοδομή, όσο και στα μεγάλα έργα.

Μόνο το πρώτο δίμηνο του 2009 τα θανατηφόρα ατυχήματα στην οικοδομή έφτασαν τα 13, οι σακατεμένοι δεκάδες, αρκετοί από αυτούς με μόνιμη αναπηρία. Θερίζουν οι επαγγελματικές ασθένειες που ως γνωστόν δεν καταγράφονται, απλώς προστίθενται στη στατιστική του ΙΚΑ σαν κοινή νόσος π.χ. ορθοπεδικές παθήσεις, δερματοπάθειες, αναπνευστικά κ.ά.

Τα όσα μέτρα προστασίας παίρνονται είναι μόνο κατόπιν πίεσης από τα συνδικάτα και τους εργαζομένους.

Οι εργοδότες και οι κυβερνήσεις έχουν την αποκλειστική ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση. Το κεφάλαιο αποφεύγει, ό,τι έχει κόστος για τα κέρδη του.

Το οποίο νομοθετικό πλαίσιο

μέτρων προστασίας υπάρχει, στην πράξη αχρηστεύεται αφού οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι από ελλείψεις έως ανύπαρκτοι. Αυτό δεν είναι τυχαίο, είναι ταξική επιλογή της εκάστοτε κυβέρνησης. Αδιαφορούν πόσες ζωές θα χαθούν, αρκεί να αυγατίζουν τα κέρδη της εργοδοσίας. Η ζωή έχει αποδείξει ότι φρένο σε αυτή τη δολοφονική επίθεση μπορεί να μπει μόνο αν οι εργάτες πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, μόνο όταν υπάρχει ισχυρό συνδικάτο, όταν υπάρχει οργάνωση στο χώρο δουλειάς.

Οι πιέσεις της Ομοσπονδίας μας υποχρέωσαν το Υπουργείο Απασχόλησης να προχωρήσει στη σύσταση επιτροπών ελέγχου με τη συμμετοχή και στελεχών της Ομοσπονδίας στα μεγάλα έργα. Οι επιτροπές αυτές θα είναι αποτελεσματικές στη δουλειά τους στο βαθμό που θα προχωράει η οργάνωση και η διεκδίκηση των εργατών στο χώρο δουλειάς, στο βαθμό που θα γίνει υπόθεση των ιδίων των εργαζομένων η απαίτηση για εφαρμογή του ωραρίου, του 5νθήμερου, της Συλλογικής Σύμβασης, των συνθηκών διαβίωσης.

Ειδικότερα σήμερα, που τα μεγάλα έργα βρίσκονται σε εξέλιξη και από τη μια η κυβέρνη-

ση βιάζεται να κόψει κορδέλες και από την άλλη το κυνήγι του κέρδους από τις κατασκευαστικές εταιρείες και τους εργολάβους αναγκάζουν τους εργάτες να δουλεύουν ήλιο με ήλιο και επτά μέρες τη βδομάδα, ο κίνδυνος μαζικών ατυχημάτων είναι ακόμα μεγαλύτερος.

Η καταγραφή από τους πρώτους ελέγχους στα μεγάλα έργα είναι ενδεικτική. Δεν υπάρχει χώρος δουλειάς όπου να τηρούνται έστω τα στοιχειώδη. Όσο για τις μικρές εργολαβίες και τη συμβατική οικοδομή, εκεί είναι ακόμη χειρότερα τα πράγματα.

Οι έλεγχοι των υπηρεσιών του υπουργείου από μόνοι τους δεν λύνουν τα προβλήματα είτε γιατί υπάρχει έλλειψη μέσων είτε γιατί υπάρχει συνειδητή περικοπή δαπανών ακόμα και για τη μετακίνηση των υπαλλήλων είτε γιατί ορισμένοι υπάλληλοι και διευθυντές προτιμούν να τα έχουν καλά με τους εργοδότες.

Από πλευράς των εργοδοτών γίνεται έντονη προσπάθεια να ενοχοποιηθούν τους εργαζομένους για τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Το ίδιο γίνεται και από πλευράς κυβερνητικών υπηρεσιών.

Ολοι αυτοί πρέπει να απαντήσουν στα ερωτήματα:

- Έχει ευθύνη ο εργαζόμενος για τα εξαντλητικά ωράρια;

- Έχει ευθύνη ο εργαζόμενος για τη συντήρηση των μηχανημάτων;

- Έχει ευθύνη ο εργαζόμενος για τη χημική σύσταση των υλικών;

- Έχει ευθύνη για την οργάνωση της παραγωγής;

- Έχει ευθύνη για τους χρόνους παράδοσης των έργων;

- Δεν είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του εργοδότη να προμηθεύει τον ατομικό εξοπλισμό και τα εργαλεία;

- Δεν είναι αποκλειστική ευθύνη των εργοδοτών η εξασφάλιση μηχανημάτων που να έχουν έστω τις προδιαγραφές που ορίζει η αστική νομοθεσία;

- Δεν είναι αποκλειστική ευθύνη των κυβερνήσεων - σημερινής και προηγούμενης - ο έλεγχος και η τήρηση της νομοθεσίας;

Βέβαια, δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ότι στο βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκφραστές θα πάρουν μέτρα για τη ζωή του εργάτη, χωρίς τη συνεχή και αταλάντευτη πίεση που πρέπει να δέχονται μόνιμα από τους εργαζομένους και τα σωματεία. Κυβέρνηση και εργοδότες θεωρούν τον εργάτη καύσιμη ύλη

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΣΤΗ

Η εργοδοσία δολοφονεί η κυβέρνηση αδ

Σε δύο μήνες στην Εγνατία Οδό οι νεκροί εργάτες ανέρχονται στους τρεις. Στις 18 Γενάρη ο συνάδελφος Σπανός Κων/νος, στην ΑΤΤΙΚΑΤ, στις 14 Φλεβάρη ο συνάδελφος Κατσάνος Χρήστος, 50 χρόνων, στην εταιρεία ΑΕΓΕΚ και σήμερα ξανά στην ΑΤΤΙΚΑΤ, Σύριος συνάδελφος (αγνώστων στοιχείων).

Είναι φανερό, ότι η προσπάθεια της κυβέρνησης να κόψει γρήγορα κορδέλα, για πολιτικές σκοπιμότητες, σε συνδυασμό με το κυνήγι του κέρδους από τους εργοδότες, τα εξαντλητικά ωράρια, τη δουλειά Σάββατα και Κυριακές, τα ανύπαρκτα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, είναι η βασική αιτία που έχασαν τη ζωή τους οι συνάδελφοί μας.

Η ευθύνη για το ξεχαρβάλωμα των μηχανισμών ελέγχου, ΚΕΠΕΚ, Επιθεωρήσεων Εργασίας, μεικτών επιτροπών ελέγχου, βαρύνει αποκλει-

στη μηχανή που παράγει αμύθητα πλούτη. Αυτό το βιώνει κάθε εργάτης και εργάτρια στο χώρο δουλειάς, όπου ο εργοδότης τον αντιμετωπίζει σαν εξάρτημα στη μηχανή παραγωγής.

Δεν τρέφουμε, επίσης, αυταπάτες ότι οι δικαστές θα αποδώσουν δικαιοσύνη και θα δικάσουν τους υπευθύνους για το

θάνατο και το σακάτεμα των εκατοντάδων εργατών κάθε χρόνο. Κανείς δεν έχει πάει φυλακή, όλοι βρίσκουν τρόπο και ξεγλιστράνε. Την τελευταία μόνο 10ετία, πάνω από χίλιοι εργάτες έχασαν τη ζωή τους στα κάτεργα της εργοδοσίας, κανένας όμως εργοδότης δεν πήγε φυλακή. Η απόφαση των εμπειρο-

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗ

19/09/2008, Πάρνηθα, Αθήνα

Ο Γιαννακίδης Γιώργος, 49 χρόνων, έχασε τη ζωή του όταν έπεσε από σκαλωσιά ενώ δούλευε σε μεγάλο ύψος, στα έργα για την επέκταση του καζίνο στην Πάρνηθα. Το έργο είχε αναλάβει η «Τεχνοδομική». Μέτρα προστασίας δεν υπήρχαν.

19/09/2008, Βασιλίτσι, Κορώνη Μεσσηνίας

Ο Φάουζι Ζούμα, 28 χρόνων, από τη Συρία, έπεσε στο φρεάτιο ανελκυστήρα σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή όπου δούλευε, με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του.

30/09/2008, Τρίπολη

Ο Βασιλόπουλος Αντώνης, 55 χρόνων, έχασε τη ζωή του από ηλεκτροπληξία, στην Τρίπολη. Κεραυνοβλήθηκε από χιλιάδες βολτ στον 3ο όροφο που δούλευε. Κατά τη διάρκεια μεταφοράς μιας σιδηρόβεργας αυτή ακούμπησε στα ηλεκτροφόρα καλώδια υψηλής τάσης της ΔΕΗ. Δεν είχαν παρθεί ούτε τα στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας.

30/09/2008, Σπέτσες

Βαρύς τραυματισμός συναδέλφου που έπεσε από τα δέκα μέτρα, ενώ δούλευε στα έργα αναστήλωσης του ξενοδοχείου «Ποσειδώνιο»

που έχει αναλάβει ως ανάδοχος η εταιρεία «Κλουκίνας - Λάππας» στις Σπέτσες.

11/10/2008, Ζάκυνθος

Ο Φλόρι Μοροσάν, 23 χρόνων, από τη Ρουμανία, έχασε τη ζωή του, όταν έπεσε στο κενό στην οικοδομή όπου δούλευε.

18/10/2008, Αθήνα

Ο Χιζεμπέλι Σεφεντίν, 51 ετών, σκοτώθηκε όταν καταπλακώθηκε από τόνους χωμάτων που υποχώρησαν κατά τη διάρκεια εργασιών εκσκαφής θεμελίων στις οδούς Κιθαιρώνος και Ιππόλυτου στην πλ. Κολιάτσου.

13/01/2009, Αγιον Όρος

Ο Βλαντιμίρ Ιβάν Κέντι, 57 ετών, έχασε τη ζωή του όταν έπεσε από σκαλωσιά δύο μέτρων σε έργο που γίνεται στο Άγιον Όρος.

16/01/2009, Κάρπαθος

25χρονος συνάδελφος από την Ουκρανία, πατέρας δύο παιδιών, καταπλακώθηκε από ογκόλιθο που έπεσε πάνω στο χωματοφυγικό μηχάνημα που χειριζόταν, ενώ δούλευε σε λατομείο του νησιού στην περιοχή Κατώδειο, στο δημοτικό διαμέρισμα Απεριού.

18/01/2009, Τρίκαλα, Γέφυρα Παναγιάς

Ο Σπανός Κωνσταντίνος, 28 χρόνων, έχασε τη ζωή του, πέφτοντας στο κενό. Ο εργάτης δούλευε στο εργοτάξιο της «ΑΤΤΙΚΑΤ», στην Εγνατία οδό, στη γέφυρα της Παναγιάς, στα όρια των Νομών Τρικάλων - Γρεβενών. Μαζί του τραυματίστηκαν δύο ακόμα συνάδελφοι.

21/01/2009, Ρόδος

Ο Καραγιάννης Νικόλαος, 60 ετών, έχασε τη ζωή του όταν το τρυπάνι που χειριζόταν έπιασε τα ρούχα του και τον παρέσυρε. Δούλευε στη λατομική εταιρεία «ΜΑΝΖΟΝ».

22/01/2009, Γκύζη, Αθήνα

Ο Φωτίου Ιωάννης, 75 ετών, έχασε τη ζωή του σε έργο που κατασκευάζουν οι Κορδάς και Κυριαζής στην οδό Μεγαλοουπόλεως 39. Είναι το τρίτο «ατύχημα» που γίνεται στο ίδιο έργο, ενώ μέτρα ασφαλείας δεν παίρνονται.

26/01/2009, Ελευσίνα

Ο Μοχάμεντ Ματζίτ, 30 ετών, πατέρας δύο παιδιών, από το Πακιστάν, έχασε τη ζωή του όταν έπεσε το μαδερι της σκαλωσιάς όπου δούλευε, στον τρίτο όροφο, και βρέθηκε στο κενό.

ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ

Δολοφονεί, αδιαφορεί

τα
ος,
ρή-
ΑΤ,
ρα
ου
αβ-
ναι
Επι-
λει-

στικά τη σημερινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις, τους σημερινούς υπουργούς και υφυπουργούς Απασχόλησης, Φάνη Πάλλη - Πετραλιά, Σ. Καλατζάκου και τους προκατόχους τους στις κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Είναι πρόκληση τα ΚΕΠΕΚ στην Περιφέρεια να αρνούνται τους ελέγχους, στο όνομα της έλλειψης προσωπικού.

Είναι πρόκληση το ΚΕΠΕΚ των Ιωαννίνων να αρνείται να πάει στην Εγνατία Οδό γιατί, όπως δηλώνει, την ευθύνη την έχει το ΚΕΠΕΚ της Πάτρας.

Είναι πρόκληση για την εργατική τάξη, την ώρα που η κυβέρνηση μοιράζει 28 δισ. ευρώ στους κεφαλαιοκράτες, να αρνείται να διαμορφώσει μηχανισμούς ελέγχου, να αρνείται να προσλάβει το απαιτούμενο προσωπικό, να αποκτήσει τον κατάλληλο εξοπλισμό για να γίνουν α-

γνωμών για τους επτά καμένους εργάτες στη Ζώνη του Περάματος είναι ανατριχιαστική:

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΦΤΑΙΝΕ ΠΟΥ ΚΑΝΚΑΝ!!!

Η «τυφλή Δικαιοσύνη» είναι πράγματι τυφλή για τους εργάτες, ανοιχτομάτα όμως για τα συμφέροντα της ολιγαρχίας, (βλέπε στις επόμενες σελίδες α-

πόφαση - οδηγία του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά για τις κινητοποιήσεις στα JUMBO).

Δίνουμε τη μάχη σε κάθε τόπο δουλειάς για την οργάνωση των εργατών, για να αποκτήσουν το δικό τους μετερίζι αγώνα, για να συγκρουστούν με την αυθαιρεσία των εργοδοτών, να διεκδικήσουν καλύτερες συνθήκες

ποτελεσματικότεροι οι έλεγχοι, για να σταματήσουν οι δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της εργοδοσίας.

Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση γιατί η αδιαφορία της δεν είναι τυχαία. Είναι συνειδητή επιλογή, βάζει πλάτη για να αυγατίζουν τα κέρδη της εργοδοσίας και παράλληλα στέλνει εκατοντάδες εργάτες στον άλλον κόσμο κάθε χρόνο.

Καλούμε τους εργαζόμενους να δυναμώσουν την πάλη τους μέσα από τα Συνδικάτα τους, να καταδικάσουν τα κόμματα της εξουσίας και τις πολιτικές τους, να βάλουν πλάτη για την ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής που αναδεικνύει ως ανώτατη αξία το κέρδος των εργοδοτών, αδιαφορώντας πόσοι και με ποιο τίμημα πληρώνουν το γέμισμα των θησαυροφυλακίων τους.

δουλειάς, μεροκάματα, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Δίνουμε τη μάχη στο κλαδικό μας συνδικάτο μαζί με την Ομοσπονδία μας για να διεκδικήσουμε, να ξεμασκαρέψουμε το σύστημα και τους σωτήρες που το υπηρετούν, για να αποδυναμώσουμε τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό. Αυτά είναι τα ερ-

γαλεία για να δώσουμε αποφασιστικά τη μάχη ενάντια στους εργολάβους, τις εταιρείες, την κυβέρνηση, το κεφάλαιο.

Δεν φτάνει να κλαίμε τους νεκρούς και τους σακατεμένους.

Οργάνωση, αντιπέθεση για ανατροπή αυτού του συστήματος είναι η λύση. Εχουμε το δικαίωμα στη ζωή.

«ΔΙΑΛΟΓΟΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Οι «πρόθυμοι» συνομιλητές και οι πραγματικοί στόχοι

Μετά από θόρυβο δύο μηνών, με τοποθετήσεις ένθεν και ένθεν, άρχισε ο «διάλογος» της κυβέρνησης για την Παιδεία, με όσους «πρόθυμους» δήλωσαν συμμετοχή σε αυτόν. «Διάλογος» για να αλλάξει, λέει, το σύστημα πρόσβασης στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Και μόνο μιλώντας για αλλαγή του συστήματος των πανελλαδικών εξετάσεων, δημιουργεί προσδοκίες σε μαθητές και γονείς για τα τεράστια βάρη που αυτές συνεπάγονται. Πρόκειται, όμως, για προσδοκίες που θα διαψευστούν. Κι αυτό το ξέρει καλά και η κυβέρνηση και οι υπόλοιποι «πρόθυμοι» του διαλόγου.

Μαθητές, γονείς και εργαζόμενοι πρέπει να γνωρίζουν τον πραγματικό λόγο για τον οποίο ανοίγει τώρα θέμα αλλαγής Εξεταστικού: Σκοπεύουν να προσαρμόσουν και το σχολείο και το σύστημα πρόσβασης στις αναδιαρθρώσεις που προχωρούν ήδη στην Ανώτατη Εκπαίδευση, να προσαρμόσουν το σύνολο του συστήματος στις κατευθύνσεις της ΕΕ.

Δεν την πήρε ο πόνος ξαφνικά την κυβέρνηση για τα φροντιστήρια και την απαξίωση του Λυκείου. Τα τελευταία 30 χρόνια έχουν γίνει 4-5 υποτιθέμενες αλλαγές στο σύστημα πρόσβασης κι όμως τα προβλήματα παραμένουν ίδια. Το Εξεταστικό παραμένει ίδιο, δείχνοντας ότι οι «αλλαγές» ήταν απλώς «παραλλαγές». Αν ανατρέξει κανείς σ' αυτές τις παλιότερες μεταρρυθμίσεις, θα διαπιστώσει ότι όλες πλασάρονταν με τα ίδια επιχειρήματα που ακούγονται και τώρα: Υπόσχονταν μαζικότερη (έως και «ελεύθερη») πρόσβαση, υπόσχονταν πάταξη της παραπαιδείας και αχρήστευση των φροντιστηρίων, λιγότερα βάρη για τους μαθητές, αναβάθμιση της εκπαίδευσης... Αυτή είναι μια καταγεγραμμένη εμπειρία, για να είναι καταρχήν δύσπιστοι οι γονείς και οι εργαζόμενοι απέναντι σε όσα ακούν ως «καλές προθέσεις» σήμερα. Γιατί η εμπειρία δείχνει ότι τα προβλήματα δε λύνονται και γιατί έχει αποδειχθεί ότι δε βελτιώνεται το σχολείο αλλάζοντας τις εξετάσεις.

Ταξικές επιλογές

Αυτή την εμπειρία τη λαμβάνει υπόψη της και η κυβέρνηση. Η αλλαγή του συστήματος πρόσβασης είναι στην ουσία το δόλωμα αυτού του διαλόγου και των αναδιαρθρώσεων που θα ακολουθήσουν, οι οποίες στο επίκεντρό τους θα έχουν το ίδιο το σχολείο. Στην ημερήσια διάταξη του «διαλόγου», εξάλλου, που έδωσε στη δημοσιότητα ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης, προκύπτει ότι θα συζητηθεί η αναμόρφωση του Λυκείου, αλλά και η αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων Δημοτικού και Γυμνασίου. Για να το πούμε διαφορετικά: Όταν οι αναδιαρθρώσεις προχωρούν σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, όταν δρομολογούνται και για τα σχολεία, τότε μοιραία θα πρέπει να αναμορφωθεί και το σύστημα πρόσβασης (η σύνδεση, δηλαδή, της μιας βαθμίδας με την άλλη) ώστε να προ-

σαρμοστεί σ' αυτές τις αναδιαρθρώσεις. Για παράδειγμα, δεν μπορεί το πανεπιστήμιο που θα λειτουργεί ως επιχείρηση, με στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς του, να μην έχει λόγο στην επιλογή των φοιτητών του...

Κι όταν μιλούν για «αναμόρφωση» του σχολείου -κι εμείς μιλούμε για αναδιαρθρώσεις- δεν πρόκειται για κάτι άγνωστο. Δεκάδες κείμενα της ΕΕ, συνοπογεγραμμένα και συναποφασισμένα από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και σε κάποιες περιπτώσεις και το ΣΥΝ, περιγράφουν τις κατευθύνσεις τους, τι σχολείο θέλει σήμερα το κεφάλαιο: Σχολείο που δε θα μορφώνει ολοκληρωμένα και δε θα διαπλάθει προσωπικότητα, αλλά θα δίνει τις απαραίτητες δεξιότητες για τους αυριανούς απασχολήσιμους εργαζομένους. Σχολείο που θα επιλέγει από πολύ νωρίς ποιος θα προχωρήσει και ποιος όχι, ποιος θα μάθει και ποιος όχι και, φυσικά, αυτή η επιλογή θα είναι ταξικά προσδιορισμένη στην ταξική κοινωνία στην οποία ζούμε.

Γίνεται έτσι κατανοητό ότι η πρόσβαση από ένα τέτοιο έντονα ταξικό σχολείο προς ένα πανεπιστήμιο που θα λειτουργεί όλο και περισσότερο ως επιχείρηση, θα γίνεται όλο και περισσότερο ατομική υπόθεση του κάθε υποψηφίου και, παράλληλα, θα γίνεται όλο και πιο ελιτιστική.

Να διαλυθούν οι αυταπάτες

Κανένας γονιός, εργαζόμενος ή μαθητής δεν πρέπει να έχει αυταπάτες ότι στην εκμεταλλευτική κοινωνία που ζούμε μπορεί να υπάρξει εκπαιδευτικό σύστημα απαλλαγμένο από ταξικούς διαχωρισμούς. Κι αυτοί οι διαχωρισμοί θα απλώνονται σε όλες τις βαθμίδες του και στη διαδικασία της πρόσβασης. Ετσι, οι όποιες αλλαγές στο σύστημα πρόσβασης, στο πλαίσιο του καπιταλισμού δε θα μπορούσαν φυσικά να εξαλείψουν το στοιχείο ότι πρόκειται για μια ταξική επιλογή. Θα μπορούσαν ίσως να ανακουφίσουν εν μέρει τις λαϊκές οικογένειες από κάποια βάρη, αλλά, όπως δείχνουν όλα τα παραπάνω, δεν υπάρχει ούτε καν η πρόθεση ανακούφισης, αλλά αντιθέτως τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα.

Γι' αυτό και η κυβέρνηση επέλεξε το δόλωμα του «διαλόγου». Γι' αυτό και δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα μέχρι τώρα τη δική της συγκεκριμένη πρόταση για το σύστημα πρόσβασης και τις αλλαγές που θέλει να κάνει στο σχολείο. Γιατί γνωρίζει ότι ο λαός θα υποδεχόταν αρνητικά οποιαδήποτε κυβερνητική νομοθετική πρωτοβουλία, αφού έχει εμπειρία από το «έργο» της μέχρι τώρα και στην Παιδεία και σε όλους τους άλλους τομείς. Ετσι σεβρίει «διάλογο» και βάζει τα κόμματα του ευρωμονοδρόμου και διάφορους φορείς του συμβιβασμού να κάνουν «προτάσεις», στοιχεία των οποίων κάλλιστα μπορεί να υιοθετήσει και να αξιοποιήσει στην πορεία προσαρμογής του σχολείου και του συστήματος πρόσβασης στις αναδιαρθρώσεις που απαιτεί το κεφάλαιο.

ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

05/02/2009, Μετρό Θεσσαλονίκης

Ο Μαμπετζίδης Βλαδίμης, 50 χρόνων, πατέρας 2 παιδιών, έχασε τη ζωή του στο εργοτάξιο του σιδηροδρομικού σταθμού, όταν η μπούμα γερανού της κατασκευαστικής «Θεμελιοδομή» έπεσε και τον πλάκωσε. Η μπούμα δεν ήταν δεμένη με सुरματόσχοινα όπως έπρεπε.

09/02/2009, Αθήνα, Μοσχάτο

Ο Σύριος εργάτης Αϊμάν Ασκούρ, 47 χρόνων, πατέρας δύο παιδιών, που δούλευε για λογαριασμό του Σύριου υπεργολάβου σοβατζή Ντουμάρ Αχμέντ, έπεσε στο κενό με το κεφάλι και σκοτώθηκε, την ώρα που έστηνε μαζί με άλλους συναδέλφους του σκαλωσιά.

10/02/2009, Πάτρα

Ο Καραντζιώτης Σταύρος, 42 χρόνων, πατέρας τριών παιδιών, τραυματίστηκε σοβαρά ενώ εργαζόταν στην εταιρεία «ΑΕΤΕΘ», που κατασκευάζει το βιομηχανικό πάρκο στην Πάτρα.

10/02/2009, Αργυρούπολη

Ο Ζεμανίδης Ιωάννης δούλευε στο εργοτάξιο του Μετρό στην Αργυρούπολη. Τραυματίστηκε σοβαρά, όταν σιδεριά που δεν ήταν καλά στερεωμένη στο φορητό που τη μετέφερε, έπεσε πάνω του.

14/02/2009, Εγνατία, Γιάννενα

Ο Κατσάνος Χρήστος, 50 ετών, δούλευε σε εργοτάξιο της «ΑΕΓΕΚ», στην Εγνατία, στο τμήμα Δροσοχωρίου στα Γιάννενα. Δουλεύοντας στην αποσυρμολόγηση μεταλλικής στέγης έπεσε από ύψος 8 μέτρων, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα στο κεφάλι.

17/02/2009, Εγνατία, Γρεβενά

Ο Χισάμ Χόρο, 25 ετών, δούλευε στην υπεργολαβική εταιρεία «Ατομική Επιχείρηση Τεχνικά Έργα Καλαντζή Γεωργία», παραχώρηση από «ΑΤΤΙΚΑΤ». Έχασε τη ζωή του όταν έπεσε από ύψος τεσσάρων μέτρων.

19/02/2009, Δαφνό Δωρίδας

Ο Καπεντζώνης Κώστας, 54 ετών, πατέρας 3 παιδιών, έχασε τη ζωή του, όταν έπεσε από τη σκεπή οικοδομής όπου δούλευε, στο Δαφνό Δωρίδας.

03/03/2009, Ηράκλειο Κρήτης

Ο Παπαδάκης Νίκος, 54 ετών, έχασε τη ζωή του όταν κεραυνοβλήθηκε από ρεύμα, ενώ δούλευε στο χαριό Σταμνοί Ηρακλείου.

05/03/2009, Ρέθυμνο

23χρονος Σύριος οικοδόμος έπεσε από το δεύτερο όροφο, ενώ δούλευε σε νεοαναγειρόμενη οικοδομή στα Λιβάδια του Δήμου Κουλούκωνα Ρεθύμνου, με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του.

Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΛΑΙΟΥ ΣΤΑ ΤΖΑΜΠΟ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΑΝΙΔΑ

Στόχος κάθε εργαζόμενος που αντιστέκεται

Η απόλυση του συναδέλφου νεολαίου Νίκου Νικολόπουλου από την πολυεθνική «Τζάμπο» για συνδικαλιστικούς λόγους, έγινε ιδιαίτερα γνωστή για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον την υπεύθυνη και άκαμπτη στάση του συναδέλφου στις τρομοκρατικές απειλές της εργοδοσίας, στον ίδιο και την οικογένειά του, την προσπάθεια να τον χρηματίσουν και δεύτερον τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ και του Συνδικάτου εμποροϋπαλλήλων Αθήνας για 2 μήνες έξω από τα υποκαταστήματα του «Τζάμπο», σε όλη την Ελλάδα, για την επαναπρόσληψή του. Η παρέμβαση του εισαγγελέα Σανιδά, στην

ουσία, έρχεται να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους, να κλείσει το θέμα και βεβαίως να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της πολυεθνικής. Βεβαίως, ο στόχος είναι ευρύτερος, στοχοποιεί γενικά το κίνημα, κάθε εργαζόμενο που παλεύει, που συνδικαλιζεται, που αντιστέκεται στη βαρβαρότητα του κεφαλαίου. Στοχεύει στην τρομοκράτηση και την ποινικοποίηση του εργατικού κινήματος. Οι μέρες που έρχονται είναι δύσκολες, τα βάρη της κρίσης, το κεφάλαιο με τις κυβερνήσεις του, θέλουν πάση θυσία να μας τα φορτώσουν. Γι' αυτό έχουν επιστρατεύσει

όλα τα όργανά τους, όλους τους θεσμούς του αστικού κράτους προκειμένου να επιβάλουν σιγή νεκροταφείου. Στο χέρι μας είναι να τους χαλάσουμε τα σχέδια. Η υπεύθυνη στάση του νεολαίου και χιλιάδων άλλων που δεν υποκύπτουν, που παλεύουν στο μετερίζι του αγώνα, καταδεικνύει την ανεξάντλητη δύναμη της εργατικής τάξης. Δημοσιεύουμε αυτούσια την επιστολή του νεολαίου προς τον εισαγγελέα, γιατί τη θεωρούμε χρήσιμη για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, χρώματος, θρησκείας, γλώσσας, χώρας προέλευσης, ηλικίας.

Ανοιχτή επιστολή προς τον εισαγγελέα Σανιδά

Ονομάζομαι Νικολόπουλος Νίκος και είμαι φοιτητής της ΑΣΟΕΕ. Είμαι 22 ετών και εργάζομαι παράλληλα με τις σπουδές μου, από τα 17 μου χρόνια, τότε μάλιστα με βιβλιάρια εργασίας ανηλικού. Τελείωσα με «άριστα» το Λύκειο και προσπαθώντας να ανταποκρίνομαι στις υποχρεώσεις της σχολής μου, εργάζομαι τα τελευταία 5 χρόνια καλύπτοντας -όσο γίνεται με τα ψιχουλά που παίρνεις ως 4ωρος ή άλλοτε ως 6ωρος ή όταν εργάζεσαι με σύμβαση ορισμένου χρόνου χωρίς να ξέρεις αν θα εργάζεσαι τον επόμενο μήνα τις ανάγκες μου, καθώς δε γίνεται να επιβαρύνω στο ελάχιστο το ήδη βεβαρημένο κόστος ζωής της οικογένειάς μου (κάρτες, δάνεια, λογαριασμοί, ενοίκια).

Η παρένθεση αυτή, κ. Σανιδά, μπορεί για σας να είναι 5 λέξεις και να διαβάζεται γρήγορα. Για μένα, όμως, είναι το ξεφύσημα του πατέρα μου πάνω από τους λογαριασμούς του μήνα, τα δάκρυα της μητέρας μου όταν ερχόταν σπίτι απολυμένη για να αυξηθούν τα κέρδη τους, το άγχος της καθημερινής επιβίωσης. Και γράφεται πολύ δύσκολα. Θεωρούσα πάντα, κ. Σανιδά, πολύ άξιους τους ανθρώπους που εργάζονταν. Ηταν τιμή μου να συναναστρέφομαι ανθρώπους που κέρδιζαν την καθημερινότητά τους με τον ιδρώτα τους. Αισθάνομαι πολύ περήφανος που είμαι γέννημα - θρέμμα της εργατικής τάξης. Οση είναι, κ. Σανιδά, η τιμή μου για την εργασία μου -και φροντίζω γι' αυτό πάντα να είμαι παράδειγμα- τόσο ισχυρή είναι και η επίγνωση πως τον πλούτο τον παράγουμε εμείς, οι εργάτες, μαζί με τη φτωχοαγροτιά, που έχει το δικό της μερίδιο στο μόχθο και τον κόπο για επιβίωση.

Και όταν καταλαβαίνει, κ. Σανιδά, ο εργάτης, ή αν θέλετε ένας νεολαίος που ετοιμάζεται ως η

νέα βάρδια της εργατικής τάξης, ότι από τον ιδρώτα του, από τα χέρια του, από το μυαλό του βγαίνουν τα τεράστια υπερκέρδη τους, όταν νιώθει την εκμετάλλευση, το ξεζούμισμα, τον απάνθρωπο καθημερινό θάνατο, την πίεση να γίνεται πιο παραγωγικός, να δεχτεί να ζει με όλο και λιγότερα -και δεν αναφέρομαι μόνο στις πενιχρές αυξήσεις των μισθών από τις ξεπουλημένες ηγεσίες της ΓΣΕΕ, αλλά και στο ξεπούλημα στους ιδιώτες παμφάγους κερδοβγάτες, της Υγείας, της Παιδείας, της Κοινωνικής Ασφάλισης κλπ., αλλά και στις απολύσεις- τότε, κ. Σανιδά, έχετε δικιο! Αυτός ο εργάτης είναι επικίνδυνος! Και είναι επικίνδυνος γιατί σταματάει να πατάει το διπλανό του και του δίνει το χέρι. Καταλαβαίνει πως όλους τους εργάτες στο ίδιο καζάνι μας βράζουν. Οργανώνεται. Απευθύνεται στο σωματείο του. Σκέφτεται πια πώς θα αντιδράσει. Σκέφτεται τον τρόπο.

Υπάρχει, όμως, κ. Σανιδά, ένα τείχος σχεδόν αδιαπέραστο γι' αυτόν τον εργάτη. Ένα τείχος ψηλό, μαύρο, έτοιμο να πέσει πάνω του και να τον καταπιεί. Ο φόβος. Ο φόβος, κ. Σανιδά, για τον εργάτη σήμερα δεν είναι απλά μια λέξη. Έτσι ζει. Και εδώ οφείλω να σας δώσω συγχαρητήρια. Γιατί τόσο η Δικαιοσύνη, με τον ταξικό της χαρακτήρα (δείτε για παράδειγμα πόσοι εργολάβοι ή πόσοι εφοπλιστές πήγαν φυλακή για τα εργατικά εγκλήματα που στοιχίζουν τη ζωή συναδέλφων) παίζει το ρόλο της στο φόβο αυτό, όσο και εσεις προσωπικά, που με την πρόσφατη παρέμβασή σας σε δίκες που ακόμη δεν έχουν καλά καλά ξεκινήσει, ζητάτε την κεφαλή κάθε εργάτη που αγωνίζεται, «επί πινακί», υπερασπίζοντας ολοκάθαρα το μεγάλο κεφάλαιο.

Εργαζόμενος τους τελευταίους 5 μήνες στα «Τζάμπο», στο κατάστημα της Βάρης, παραδειγματικά

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

«Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω»

Δεν είχαμε καμία αυταπάτη για το ρόλο της «ανεξάρτητης και αδέκαστης» Δικαιοσύνης.

Η ιστορική πείρα της εργατικής τάξης καταδεικνύει ότι η Δικαιοσύνη υπηρετούσε και υπηρετεί τα συμφέροντα της κρατούσας τάξης. Αυτό η εργατική τάξη το βιώνει τακτικά με τις κατά καιρούς αποφάσεις της. Κάθε φορά που οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε αγώνες, η Δικαιοσύνη λειτουργεί ως στυλοβάτης του κεφαλαίου. Δεκάδες απεργίες κάθε χρόνο βγαίνουν παράνομες και καταχρηστικές, δίνοντας κάλυψη στις δυνάμεις καταστολής, που στρέφονται ενάντια στους απεργούς, που ματώνουν τους εργάτες.

Σήμερα, η παρέμβαση του κ. Σανιδά υπέρ της πολυεθνικής «Τζάμπο» έρχεται να επιβεβαιώσει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τα παραπάνω.

Έρχεται να ενισχύσει την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού στη Βουλή, όπου εκτόξευσε απειλές κατά των αγώνων της εργατικής τάξης.

Έρχεται σε μια περίοδο που το σύστημα έχει α-

νάγκη και επιχειρεί να φορτώσει τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες του λαού, τρομοκρατώντας και ποινικοποιώντας τους αγώνες της εργατικής τάξης. Την ώρα, όμως, που ο κ. Σανιδάς θεωρεί «έγκλημα» τη συνδικαλιστική δράση και απαιτεί τη συζήτηση των συνδικαλιστών του ταξικού κινήματος στα «Τζάμπο», για να εξασφαλιστούν τα κέρδη της πολυεθνικής, η Δικαιοσύνη κλείνει μάτια και αυτιά στην α-

γωνία χιλιάδων εργατών που παράνομα οι εργοδότες αρνούνται να τους προκαταβάλουν τα δεδουλευμένα. Κλείνει μάτια και αυτιά στα εγκλήματα που διαπράττονται στους χώρους δουλειάς, στερώντας το δικαίωμα στη ζωή εκατοντάδων εργατών κάθε χρόνο. Αλήθεια, πόσοι από αυτούς πήγαν φυλακή; Κλείνει μάτια και αυτιά στην παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων, όπως στις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, στα ωράρια κλπ.

Δηλώνουμε ότι οι παρεμβάσεις του κ. Σανιδά, δεν τρομοκρατούν το ταξικό εργατικό κίνημα. «Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω».

Οι οικοδόμοι, η εργατική τάξη, το ταξικό εργατικό κίνημα, παλεύει για να εφαρμοστεί το δικό της δική τους τάξης. Σε αυτό το δρόμο καλούμε τους οικοδόμους, συνολικά την εργατική τάξη, να στρατευτεί.

ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

και όντας ένας από τους αποδοτικότερους υπαλλήλους (τουλάχιστον αυτή ήταν γνώμη της εταιρείας πριν απεργήσω!), συμμετείχα στην πανελλαδική απεργία στις 10/12. Δε σας κρύβω ότι χρειάζεται δύναμη για να απεργήσει ένας νέος εργαζόμενος. Ηξερ, βλέπετε, από το ευρύτερο τρομοκρατι-

κό κλίμα που καλλιεργεί η εταιρεία, ποια θα ήταν η αντίδραση της τελευταίας. Προσπαθούσα παράλληλα να οργανώσω τους υπόλοιπους συναδέλφους στο κλαδικό μας σωματείο, το Σύλλογο Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας, που χαιρεί βαθιάς εκτίμησης από τους εργάτες του κλάδου, καθώς σε

αυτό πλειοψηφούν οι συνεπείς ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Η αντίδραση της εργοδοσίας ήταν να με απολύσει 5 μέρες μετά την απεργία, στα μέσα του μήνα, και μπροστά σε όλο το προσωπικό του καταστήματος, ανακοινώνοντας πως «ο συνδικαλισμός εδώ μέσα απαγορεύεται!» Μετά από

κινητοποιήσεις του σωματίου μου, των ταξικών δυνάμεων του ΠΑΜΕ, που εσείς τις χαρακτηρίζετε «εγκληματικές», η επιχείρηση ακύρωσε την απόλυση. Αξίζει να σημειωθεί η ιδιαίτερη προσοχή που έδειξε στο ζήτημα της απόλυσης και η συνεπής στάση του ΚΚΕ και από την άλλη η εκκωφαντική σιωπή των ΜΜΕ και των κομμάτων του ευρωμονόδρομου. Στη συνέχεια, στις 7/1, μετά το τέλος της εργασίας μου, μου είχαν κλείσει το αυτοκίνητο εντεταλμένοι της εργοδοσίας. Αργότερα, σε επόμενες κινητοποιήσεις, ομολόγησαν τις πράξεις τους σε τέσσερα στελέχη διάφορων σωματίων. Στην αρχή, αφού με έσυραν σε μια καφετέρια με ψέματα και προσχήματα, με κράτησαν εκεί με τη βία, προσφέροντάς μου μάλιστα 50.000 ευρώ εξ ονόματος των εταιρειών «Τζάμπο» και «Μπένετον» για να υπογράψω την οικειοθελή αποχώρησή μου από την εταιρεία.

Κύριε Σανιδά, αυτό που τους απάντησα είναι μάλλον δύσκολο να το καταλάβετε, καθώς φαίνεται ότι από τη θέση σας σε μια από τις εξουσίες του συστήματος, όπως λέγεται, αντικειμενικά το υπηρετείτε. Επομένως απ' αυτή τη θέση διώκετε όσους εργάτες σηκώνουν κεφάλι. Απάντησα, κ. Σανιδά, πως είναι μερικά πράγματα σ' αυτή τη ζωή για μένα, που ούτε πωλούνται ούτε αγοράζονται! Τους είπα, κ. Σανιδά, πως δεν είμαι εμπόρευμα! Προτιμώ το μεροκάματό μου και είναι αναφαίρετο δικαίωμά μου να διεκδικώ τον πλούτο που παράγω και μου ανήκει. Όπως (θα έλεγα «καταλαβαίνετε», αλλά όχι!) φαντάζεστε, λοιπόν, είχα ρίξει εκείνο το αδυσώπητο τείχος του φόβου. Ετσι, στην άρνησή μου, απάντησαν με ευθείες απειλές κατά της ζωής μου και της ζωής της αδελφής μου, του πατέρα και της μητέρας μου, για τους οποίους γνώριζαν, όπως μου αποκάλυψαν, πού δουλεύουν, τι ώρα σχολάνε και πού μένουμε. Στην αδιάλλακτη στάση μου να χρηματιστώ ή να τρομοκρατηθώ, απολύθηκα για δεύτερη φορά.

Χαίρομαι, όμως, κ. Σανιδά για τη θέρη με την οποία υποστηρίζετε τέτοιους μαφιόζους. Στις απειλές τους απάντησε το ΠΑΜΕ. Με κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα, πάλεψε για την επαναπρόσληψή μου, για να αναδειχτεί το θέμα και να μαθευτεί παντού. Απάντησε, κ. Σανιδά, το ΚΚΕ, που κατήγγειλε το γεγονός στη Βουλή και στην Ευ-

ρωβουλή. Απάντησε ο «Ριζοσπάστης» και ο «902», που με τα ρεπορτάζ τους έκαναν ευρύτατα γνωστή τη μεθόδευσή της εταιρείας. Απάντησαν, τέλος, χιλιάδες κόσμου που στάθηκαν αλληλέγγυοι στην απόλυση ενός εργαζομένου, κάνοντας ακόμα εκκωφαντικότερη τη σιωπή των κομμάτων, αλλά και των ΜΜΕ.

Από την άλλη, κ. Σανιδά, τα «Τζάμπο», μέσω του ΣΕΛΠΕ, του εκπροσώπου των πολύ μεγάλων αλυσίδων καταστημάτων που έχουν τζίρο πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ, χρησιμοποίησαν την κυβέρνηση, την αστυνομία, κάνοντας δεκάδες συλλήψεις στις κινητοποιήσεις και, τέλος, τη Δικαιοσύνη, με το λαμπρότατο παράδειγμά σας, για να ποινικοποιήσει τους αγώνες που δόθηκαν. Και όλοι αυτοί οι μηχανισμοί βρήκαν τον καιρό να κινητοποιηθούν για να πνίξουν όλους αυτούς τους εργάτες που αγωνίζονται, τη στιγμή που έχω καταθέσει μήνυση στην Εισαγγελία πριν από ένα μήνα και σιωπάτε!

Τέλος, κ. Σανιδά, θέλω να σας πω πως είμαι πολύ, μα πολύ περήφανος για την αλληλεγγύη που έδειξαν οι συνεπείς ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Θέλω να διαβιβάσω την ανένδοτη σιγουριά, τη δική μου και της τάξης μου, πως αν δεν είμαι εγώ αυτός τώρα που θα μπορού να συνδικαλιζόμαι και να διεκδικώ τα δικαιώματά μου ελεύθερα, θα είναι χιλιάδες εργάτες αύριο. Δε σας ζητώ να μου πείτε γιατί χαρακτηρίσατε τις κινητοποιήσεις μας ως «εγκληματικές». Στο βωμό του κέρδους τους θυσιάσατε για άλλη μια φορά τη δικαιοσύνη, όπως θυσιάστηκε ξανά η ενημέρωση του κόσμου από τα ΜΜΕ.

Ένα πράγμα είναι σίγουρο: Η εργασία σήμερα μπορεί να βρίσκεται στριμωγμένη και να εκτελείται καθημερινά. Μα το αίμα αυτό που χύνεται, τα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα», τα δάκρυα των απολυμένων μανάδων, τα ξεφουσίματα και το άγχος κάθε πατέρα, θα βρουν τη δικαίωσή τους. Θα βρουν τη δικαίωσή τους στην οργανωμένη, μαζική, ταξική δράση. Θα βρουν τη δικαίωσή τους σε ένα μέλλον όπου θα ορίζουν οι ίδιοι τη μοίρα τους, στη δική τους λαϊκή εξουσία και οικονομία.

Νίκος ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Απολυμένος από το κατάστημα της πολυεθνικής «Τζάμπο» στη Βάρη

Η κυβέρνηση στρώνει το έδαφος για νέα επίθεση

Το έδαφος για την εφαρμογή του σχεδίου εξόδου από την κρίση, που επιφυλάσσει νέα δυσβάσταχτα βάρη για τους εργαζομένους και τα άλλα λαϊκά στρώματα, καλλιεργεί συστηματικά η κυβέρνηση, προετοιμαζόμενη ταυτόχρονα για όλα τα ενδεχόμενα.

Το «στοίχημα», στην πραγματικότητα, για την κυβέρνηση είναι διπλό: Από τη μια να περάσει τα νέα αντιλαϊκά μέτρα δίχως να προκαλέσει «ανεξέλεγκτη κοινωνική αναταραχή» που θα θέσει σε κίνδυνο τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος και ταυτόχρονα να μην «καεί» ανεπανόρθωτα η ίδια στη μάχη για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Παρά τα αντιθέτως λεγόμενα, η κυβέρνηση και «σχέδιο» για την αντιμετώπιση της κρίσης διαθέτει, αλλά και μάλλον επεξεργασμένη τακτική για την εφαρμογή του. Ασφαλώς και δεν υπάρχει -ούτε θα μπορούσε να υπάρξει- επεξεργασμένο στις λεπτομέρειές του «σχέδιο εξόδου» από την κρίση, αλλά η κυβέρνηση έχει επίγνωση αυτής της «αδυναμίας» της και γι' αυτό διαρκώς εκφράζει την ετοιμότητά της να προσαρμόζει την πολιτική της ανάλογα με τα δεδομένα που δημιουργεί η κρίση, δηλαδή ανάλογα με τις ανάγκες του κεφαλαίου και των μονοπωλίων. Το αποδεικνύουν άλλωστε οι μέχρι τώρα χειρισμοί της.

Πρώτα απ' όλα έσπευσε να αναδείξει την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής κρίσης ως «εθνική υπόθεση», ώστε να ασκήσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερες πιέσεις προκειμένου να κάμψει τις αντιστάσεις στην «εθνική γραμμή» πλεύσης, που εννοείται η ίδια εκφράζει αυθεντικά. Στην πραγματικότητα ακολουθεί τη δοκιμασμένη πρακτική να ντύνει μια στενά ταξική επιλογή με εθνικό μανδύα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, βαπτίζεται ως εθνική μια διαχείριση της κρίσης που ρίχνει όλα τα βάρη στα λαϊκά στρώματα και ταυτόχρονα θεωρακίζει την κερδοφορία των μονοπωλίων.

Η φυσιολογική κατάληξη των «έξι σημείων» που πρότεινε ο κ. Καραμανλής στους πολιτικούς αρχηγούς, και που αποτελούν το «ψητό» της επιχείρησης «συναίνεση», είναι «η υποχρέωση αυτοσυγκράτησης από όλους», δηλαδή από τους εργαζομένους που, όπως έχει αναφέρει πολλές φορές το τελευταίο διάστημα ο Κ. Καραμανλής, δεν πρέπει ούτε υπερβολικά αιτήματα να έχουν ούτε

να χρησιμοποιούν «ακραίες» μορφές πάλης. Ακριβώς σ' αυτή την κατεύθυνση ζητά ο πρωθυπουργός τη συναίνεση των άλλων κομμάτων του ευρωμονόδρομου και των κοινωνικών εταίρων. Το είπε ανοιχτά εξάλλου το βράδυ της Πέμπτης ο πρωθυπουργός: «Να μην ενθαρρύνουμε εξωπραγματικές διεκδικήσεις» τόνισε, ισχυριζόμενος ότι «στις κρίσιμες περιστάσεις που διανύουμε δεν υ-

κόπητα στο στόχαστρο μπαίνουν οι κοινωνικές δαπάνες και οι μισθοί των εργαζομένων στο Δημόσιο- και με κάποιες ιδιωτικοποιήσεις (Ολυμπιακή, ΟΣΕ, πώληση ακινήτων του Δημοσίου). Δηλώνει ότι δε θέλει να επιβάλει νέους φόρους, αλλά ήδη έχουν επιβληθεί οι έμμεσοι φόροι σε τσιγάρα, ποτά, καύσιμα, ενώ ετοιμάζονται και κάποια χαράτσια, π.χ. νομιμοποίηση ημιυπαίθριων χώρων.

πάρχουν περιθώρια για ανταγωνισμό πλειοδοσίας». Όταν έστειλε τις προσκλήσεις για τις συναντήσεις με τους πολιτικούς αρχηγούς, ο πρωθυπουργός ασφαλώς δεν είχε αυταπάτες ότι θα εξασφάλιζε τη συναίνεσή τους ή λευκή επιταγή. Απέβλεπε, όμως, σε συγκεκριμένους στόχους, όπως το να θέσει το κυβερνητικό σχέδιο εξόδου από την κρίση στο επίκεντρο της πολιτικής αντιπαράθεσης και να ενισχύσει το μονόδρομο για την υλοποίησή του. Ταυτόχρονα, τυχόν άρνηση και απόρριψη του κυβερνητικού σχεδίου θα καταγγέλλεται ως ανευθυνότητα και εθνικά επιζήμια στάση. «Η ενθάρρυνση μαξιμαλιστικών διεκδικήσεων, η πλειοδοσία σε ανέφικτες υποσχέσεις, οι διχαστικές αντιπαραθέσεις, βλάπτουν σοβαρά το εθνικό, το συλλογικό συμφέρον» υποστήριξε προχτές στη Βουλή.

Στις επαφές του με τους πολιτικούς αρχηγούς ο πρωθυπουργός δεν ανέφερε συγκεκριμένα μέτρα που σχεδιάζει να λάβει η κυβέρνηση το επόμενο διάστημα, αλλά μάλλον ήταν περιττό, με δεδομένο ότι πολλά από αυτά «φωτογραφίζονται» στο επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας, ενώ άλλα προαναγγέλλονται από τις οδηγίες της Κομισιόν και τις αποφάσεις των συνόδων κορυφής. Η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι θα αντιμετωπίσει την κρίση με την καταπολέμηση της «κρατικής σπατάλης» -«στοχοποιεί» τάχα τα περιβόητα «γκόλντεν μπόις» του Δημοσίου, αλλά στην πραγματι-

Ωστόσο, δημιουργεί το κατάλληλο κλίμα για να ανοίξει εκ νέου το Ασφαλιστικό, ίσως όχι στο σύνολό του, αλλά σε ορισμένους σημαντικούς επιμέρους τομείς, όπως η εξομοίωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών στο Δημόσιο στα 65 χρόνια, η σφαγή στα βαρέα και ανθυγιεινά κλπ.

Προκειμένου να διευκολύνει τη νέα αντιλαϊκή επίθεση, επιστρατεύει την ανασφάλεια και αβεβαιότητα που προκαλεί η κρίση, καθώς και το πρωτόγνωρο και απροσδιόριστο βάθος της, συντηρώντας ένα κλίμα φόβου και ιδεολογικής τρομοκρατίας των λαϊκών μαζών. Ετοιμάζεται βέβαια και για μέτρα καταστολής των λαϊκών αγώνων, όπως προκύπτει σαφώς από την εγκύκλιο Σανιδά, αλλά και τις δηλώσεις του αρμόδιου για θέματα Δημόσιας Τάξης, αναπληρωτή υπουργού Εσωτερικών Χρ. Μαρκογιαννάκη για χρήση πυροσβεστικών αντλιών κατά των διαδηλώσεων, ενεργοποίηση χαφιεδνοκαμερών και περιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων.

Επειτα από πέντε χρόνια, στο τιμόνι διακυβέρνησης, η κυβέρνηση και τα μεγάλα αφεντικά αντιλαμβάνονται ότι έχουν στενέψει τα περιθώρια για να τα βγάλει πέρα μόνη της. Βρίσκονται, λοιπόν, αντιμέτωποι με διλήμματα για το «πώς» θα συνεχίσουν... Το ζητούμενο, όμως, για τους εργαζομένους είναι να τους σταματήσουν «εδώ και τώρα» και να πάρουν οι ίδιοι την υπόθεση στα χέρια τους.

Το συμφέρον των μεταναστών

Συνάδελφοι οικοδόμοι μετανάστες,

Η Ομοσπονδία μας απευθύνεται σε όλους εσάς που αφήσατε τον τόπο σας, τις οικογένειές σας, μεταναστεύσατε στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες με την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή.

Συνάδελφοι, στη ζωή αυτή η ελπίδα ανατράπηκε και αυτό γιατί η ζωή της εργατικής τάξης δεν μπορεί να αλλάξει μέσα στο πλαίσιο της βαρβαρότητας του κεφαλαίου. Αλλωστε αυτό έχει την απόλυτη ευθύνη για τον ξεριζωμό από τον τόπο σας.

Αντιμετωπίσατε διώξεις, το κυνηγητό της αστυνομίας, το φόβο της απέλασης, τη στυγνή εκμετάλλευση των εργοδοτών, που αξιοποιώντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζετε για να ζήσετε στην Ελλάδα, σας πλήρωναν με χαμηλά μεροκάματα, χωρίς ασφάλεια, χωρίς ωράριο, χωρίς δικαιώματα.

Σε αυτές τις δυσκολίες, αυτοί που στάθηκαν κοντά σας, κοντά συνολικά στους μετανάστες, ήταν το Συνδικάτο μας, η Ομοσπονδία μας, το ταξικό εργατικό κίνημα. Στο βαθμό που μπορούσαμε, βάλαμε και βάζουμε φρένο στην ασυδοσία των εργοδοτών, στην κρατική τρομοκρατία και καταστολή.

Από την πρώτη στιγμή που άρχισε το μεταναστευτικό ρεύμα στην Ελλάδα ξεκαθαρίσαμε ότι οι μετανάστες αποτελούν αναπό-

σπαστο τμήμα της εργατικής τάξης, ανεξάρτητα από χρώμα, θρησκεία, γλώσσα, χώρα προέλευσης. Απαιτήσαμε να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους Έλληνες εργαζομένους. Απαιτούμε όλοι οι οικονομικοί μετανάστες να εξασφαλίσουν άδεια παραμονής χωρίς προϋποθέσεις.

Συνάδελφοι, από την εμπειρία σας, από την εμπειρία συνολικά του εργατικού κινήματος αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα ότι συμφέρον Ελλήνων και μεταναστών είναι να είμαστε οργανωμένοι στο Σωματείο μας, να παλεύουμε για το σύνολο των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε αλλά και των πιο ειδικών, που αντιμετωπίζετε ως μετανάστες, όπως η άδεια παραμονής, τα ασφαλιστικά σας δικαιώματα σε περίπτωση που γυρίσετε στις χώρες σας, η εκμάθηση στα παιδιά σας της μητρικής γλώσσας, της ιστορίας, του πολιτισμού σας. Αυτά είναι προβλήματα που ακουμπούν κάθε μετανάστη, δε θα λυθούν, όμως, έξω από το κίνημα, ούτε αποκόπτοντάς τα από το σύνολο των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ως κλάδος, ως εργατική τάξη.

Συνάδελφοι, εμείς οι Έλληνες, ξέρουμε από την εμπειρία μας ότι ο στόχος, το μεράκι κάθε μετανάστη είναι να γυρίσει στον τόπο του. Αυτός ο στόχος, η ελπίδα τον οδηγεί σε υποχωρήσεις στα αφεντικά. Δουλεύει με λιγότερο μεροκάματο, περισσότερες ώρες, ανα-

Μετανάστες εργάτες στο χώρο δουλειάς

Κυριακές απομακρύνεται από το Σωματείο, την οργανωμένη πάλη, τη διεκδίκηση καλύτερου μεροκάματου, καλύτερων συνθηκών δουλειάς και ζωής. Αυτές οι υποχωρήσεις κάνουν τα αφεντικά να προτιμούν τους μετανάστες από

τους Έλληνες και όχι γιατί τους αγαπούν.

Συνάδελφοι,

Σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων μεταναστών που δουλεύουν στην οικοδομή δεν

ασφαλιζονται γιατί έχουν ασφαλιστεί στον ΟΓΑ (έναντι αδρής αμοιβής, από διάφορους επιτηδευούς που εκμεταλλεύονται τις ανάγκες των μεταναστών για την κάρτα παραμονής), δουλεύουν περισσότερες ώρες, με μεροκάματο κά-

LAJMERIM

Koleg emigrant punëtorë në ndërtim,

Konfederata jonë ju drejtohet të gjithëve ju që u larguat nga vendi juaj, larg familjeve tuaja, emigruat në Greqi dhe në vende të tjera me shpresën për një jetë më të mirë.

Koleg në jetë, kjo shpresë u përmbys dhe kjo pasi jeta e klasës punëtore nuk mund të ndryshoj në kuadrin e egërsisë së kapitalit, për më tepër ai ka përgjegjësinë e plotë për c' rrënjosjen nga vendi juaj.

U përballët me përndjekje, ndjekjen e policisë, frikën e dëbimit, shfrytëzimin e vrazhdë të punëdhënësve që duke përfituar nga vështirësitë me të cilat përballeni për të jetuar në Greqi, ju paguan me rroga ditore të ulëta, pa siguracione pa orar, pa të drejta.

Në këto vështirësi ata që ju qëndruan pranë, pranë emigrantëve në tërësi ishte Sindikata jonë, Konfederata jonë, lëvizja klasore punëtore. Në shkallën që mundeshim, vendosëm dhe vëmë fre në lirinë e pakontrolluar të punëdhënësve ndaj terrorizmit dhe masave represive të shtetit.

Që në momentin e parë që filloi rryma e emigrimit në Greqi ne bëmë të qartë se emigrantët përbëjnë pjesë të pandarë të klasës punëtore, pamvarësisht nga ngjyra, feja, gjuha, vendi i prejardhjes. Pretenduam të kenë të njëjtat të drejta me punëtorët grek. Pretendojmë të gjithë emigrantët punëtorë në ndërtim të sigurojnë leje qëndrimi

pa kushte paraprake.

Koleg, nga përvoja juaj, nga përvoja në përgjithësi e lëvizjes punëtore arrihet natyrshëm në përfundimin se interesi i punëtorëve Grek dhe i emigrantëve është të jemi të organizuar në Korporatën tonë, të luftojmë për tërësinë e problemeve me të cilat përballlemi, por edhe të më specifikeve, me të cilat përballeni si emigrant, si leja e qëndrimit, të drejtat tuaja të siguracionit në rast se ktheheni në vendet tuaja, mësimi tek fëmijët tuaj të gjuhës amtare, të historisë të qytetërimit tuaj. Këto janë probleme që prekin cdo emigrant, por nuk do zgjidhen jashtë lëvizjes, as duke i shkëputur nga tërësia e problemeve me të cilat përballlemi si degë, si klasë punëtore.

Koleg ne Grekët dimë nga përvoja jonë se synimi, meraku i cdo emigranti është të kthehet në vendin e tij. Ky synim, shpresa e con në prapësime përpara pronarëve punon me rrogë më të ulët ditore, më tepër orë, pa siguracion punon të Shtunave, të Dielave largohet nga Korporata, lufta e organizuar, rivendikimi i një page ditore më të mirë, kushteve më të mira të punës dhe jetës. Këto prapësime bëjnë pronarët të preferojnë emigrantët nga Grekët dhe jo se i duan më tepër.

Koleg,

Sot shumica dërmuese e kolegëve emigrant që punojnë

në ndërtim nuk sigurohen pasi janë siguruar në OGA (përkundrejt një shpërblymje të majmë, nga persona të vecantë që shfrytëzojnë nevojën e emigrantëve për leje qëndrimi), punojnë më shumë orë me rrogë ditore nën rrogën e përcaktuar nga kontrata kolektive. Për mendimin tonë kjo nuk është e drejtë dhe është në dëm edhe të Grekëve dhe të emigrantëve.

Siguracioni nuk na intereson vetëm për lejen e qëndrimit. Kryesisht bëhet për mbulimin e nevojave të rëndësishme që kemi si punonjës për përkujdesje shëndetësore, mjekësore dhe spitalore, personale dhe për familjet tona, kompensim në rast pamundësie për punë, në rast se pësojmë dicka, por edhe një sërë shërbimesh si subvencion papunësie, subvencion qiraje, kreditim për strehim dhe subvencione të tjera. Së fundmi, krijimin e predispozitave për të marrë pension kur të kalojnë vitet dhe nuk do të kemi mundësi të punojmë.

Punonjësit në ndërtim bashkë me gjithë punëtorët zhvilluam luftëra të vështira për të detyruar punëdhënësit për të na siguruar, për të patur pension, përkujdesje shëndetësore, mjekësore, spitalore dhe shërbime të tjera.

Punëdhënësi preferon sot kolegun emigrant pasi nuk e siguron, punon më tepër orë dhe me rrogë ditore më të ulët, i kushton më pak, d.m.th. është më i lirë, por kjo krijon rivalitet midis punëtorëve Grek dhe emigrantëve, ushqen racizmin dhe ksenofobinë

εργατών

τω από τη σύμβαση. Κατά τη γνώμη μας αυτό δεν είναι σωστό και είναι σε βάρος και Ελλήνων και μεταναστών. Η ασφάλιση δεν αφορά μόνο την άδεια παραμονής. Κυρίως αφορά την κάλυψη σοβαρών αναγκών που έχουμε ως εργαζόμενοι για ιατροφαρμακευτική-νοσοκομειακή περίθαλψη, δική μας και των οικογενειών μας, την κάλυψη της ανικανότητας για δουλειά, αν -ο μη γένοιτο- πάθουμε κάτι, αλλά και μια σειρά παροχών όπως επίδομα ανεργίας, επιδότηση ενοικίου, δανειοδότηση για στέγη και άλλα επιδόματα. Και, τέλος, τη δημιουργία προϋποθέσεων να πάρουμε σύνταξη όταν περάσουν τα χρόνια και δεν θα μπορούμε να δουλέψουμε.

Οι οικοδόμοι, μαζί με όλους τους εργάτες, δώσαμε πολύ σκληρές μάχες για να υποχρεώσουμε τους εργοδότες να μας ασφαλίζουν, για να έχουμε σύνταξη, ιατρική, φαρμακευτική, νοσοκομειακή περίθαλψη και άλλες παροχές.

Ο εργοδότης προτιμά σήμερα το συνάδελφο μετανάστη γιατί δεν τον ασφαλίζει, δουλεύει περισσότερες ώρες και με λιγότερο μεροκάματο, του στοιχίζει λιγότερο, είναι δηλαδή φθηνότερος. Ομως αυτό δημιουργεί αντιπαλότητα ανάμεσα στους Έλληνες και στους μετανάστες εργάτες, θρέφει το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Σήμερα ειδικά, σε συνθήκες κρίσης, σε συνθήκες που η οικονομική δραστηριότητα μειώνεται και το μεροκάματο γίνεται πιο δύσκολο.

Έχουμε συμφέρον όλοι, Έλληνες και μετανάστες, να διεκδικήσουμε

τα δικαιώματά μας. Ασφάλιση - Συλλογική Σύμβαση - Ωράριο - Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στο χώρο δουλειάς.

Έχουμε συμφέρον να γίνουμε μέλη του Συνδικάτου να δουλέψουμε για την ενίσχυση του αγώνα. Οι μέρες που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολες για όλους τους εργαζομένους.

Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ προσπαθούν με κάθε τρόπο να φορτώσουν στην πλάτη μας την κρίση του συστήματος. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι μας οδηγούν στη φτώχεια, την ανέχεια και τη μιζέρια.

Απάντηση σε αυτήν την κατάσταση μπορεί να δώσει μόνο το ισχυρά οργανωμένο ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Ισα δικαιώματα Ελλήνων και μεταναστών εργατών στο μεροκάματο, την Υγεία, την Κοινωνική Ασφάλιση κ.ά.

- Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα, εξαιρουμένων όσων βαρύνονται για εγκληματικές πράξεις και είναι φυγόδοκοι. Κατάργηση του παραβόλου και της σύμβασης εργασίας ως προϋπόθεση για την άδεια παραμονής.

- Ισα δικαιώματα στη μόρφωση. Να μαθαίνουν τα παιδιά των μεταναστών μέσα στο σχολείο τη γλώσσα τους, την ιστορία και τον πολιτισμό της πατρίδας τους.

- Μεταφορά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων κάθε εργαζομένου στη χώρα του, αφού βέβαια το ζητήσει ο ίδιος.

Κάτω από τις κουκούλες

Τους τελευταίους μήνες -και όσο τα προβλήματα του λαού μεγαλώνουν και η λαϊκή αγανάκτηση και πάλη εντείνονται- μας προκύπτουν όλο και περισσότερο νέοι(;) τρομοκράτες - επαναστάτες της συμφοράς. Πατενταρισμένοι προβοκάτορες, κουκουλοφόρα ενεργούμενα, κάθε λογής παρακρατικές μαριονέτες έχουν βγει για τα καλά στο σεργιάνι. Κουμπουροφόροι και τραμπούκοι σε διατεταγμένη υπηρεσία. Στην αλυσίδα της κατευθυνόμενης δράσης τους, μετά τους πυροβολισμούς κατά αστυνομικών τμημάτων και μονάδων των ΜΑΤ, προστέθηκε η επίθεση στον «Αλτερ», η επίθεση κατά του πανεπιστημιακού κ. Πανούση, 60 κιλά δυναμίτης μέσα σε εγκαταλειμμένο αυτοκίνητο στην Κηφισιά, έκρηξη στην «Citibank» Νέας Ιωνίας, εμπρησμοί στον ΗΣΑΠ και άλλα περιστατικά.

Επειδή όλα αυτά τα φαινόμενα τα έχουμε γνωρίσει και στο παρελθόν, με τα ίδια ή λίγο διαφορετικά χαρακτηριστικά, εκείνο που έχει να επισημάνει κανείς είναι ότι αυτά εμφανίζονται σήμερα με μεγαλύτερη συχνότητα και αποκτούν ιδιαίτερα επικίνδυνο χαρακτήρα, όχι μόνο γιατί εξυπηρετούν σχέδια της άρχουσας τάξης αλλά και γιατί προκαλείται συχνά άμεσος κίνδυνος για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα απλών ανθρώπων, που μετακινούνται ή περνούν από τα συγκεκριμένα σημεία για να πάνε στη δουλειά τους, στο σχολείο τους, στα ψώνια τους. Με δυο λόγια, οι δήθεν επαναστάτες στοχεύουν πλέον τυφλά, αδιαφορώντας ουσιαστικά για το ποιους θα χτυπήσουν και για τις παράπλευρες απώλειες.

Αλήθεια, τι θα είχε γίνει στην Κηφισιά αν το αυτοκίνητο είχε εκραγεί χωρίς προειδοποίηση; Τι θα είχε συμβεί στον ηλεκτρικό αν μέσα στα

βαγόνια που κήκαν είχαν εγκλωβιστεί κάποιοι επιβάτες; Και ποιους άραγε θα σκότωναν στον σταθμό «Alter» αν οι σφαίρες τους έβρισκαν στόχο; Τους «πολιτικούς και ιδεολογικούς εγκεφάλους του αποπροσανατολισμού των μαζών» ή απλούς εργαζομένους του σταθμού, φύλακες, εικονολήπτες, δημοσιογράφους και άλλους -ακόμα ίσως και περαστικούς ή επισκέπτες.

Ο ρόλος των ομάδων αυτών είναι προφανής. Εδώ και αρκετό καιρό, όταν άλλοι διαφήμιζαν τις κουκούλες σαν τα «νέα κινήματα» και τα «νέα υποκείμενα της επανάστασης», εμείς μιλούσαμε για σκέτα υποκείμενα και για τα κέντρα που τους καθοδηγούν, με στόχο την ποινικοποίηση της λαϊκής δράσης και την υπονόμευση του εργατικού κινήματος.

Κάθε προσπάθεια προσέγγισης του φαινομένου μέσα από ιδεολογικο-πολιτικές αναφορές ξεχνά (όταν είναι καλοπροαίρετη) και θέλει να «ξεχνά» (όταν είναι επιμελημένα στρατευμένη με το σύστημα της καταστολής) ότι είναι οι ίδιες οι πεμπτοφλαγγίτικες μεθοδεύσεις τους κατά των λαϊκών ελευθεριών που προδίδουν και το είδος της «αποστολής» που έχει ανατεθεί στα εν λόγω αθύρματα.

Όπως τυχαίως, τη στιγμή που οι κουμπουροφόροι και οι ροπαλοφόροι προσφέρουν όλα τα αναγκαία άλλοθι στην αστική βία, οι εκπρόσωποι του αστικού κράτους ψηφίζουν στη Βουλή τις «τρομοσυμφωνίες» με τις ΗΠΑ. Επιδίδονται σε μια ρητορική βγαλμένη από τα εργαστήρια των «Ταλιμπάν» της τρομοϋστερίας. Επιδιώκουν να βαφτίσουν την κοινωνική αφύπνιση και την πολιτική ριζοσπαστικοποίηση προθάλαμο της «τρομοκρατίας»!

Μια καλοστημένη επιχείρηση

Η υποκρισία τους περισσεύει. Όλοι αυτοί που υπηρετούν το αστικό κράτος και τους μηχανισμούς του, τώρα λένε ότι «δεν υπάρχει κράτος», «έχει διαλυθεί το κράτος». Το λένε τώρα, με αφορμή την απόδραση Παλαιοκόστα, όπως το έλεγαν και κατά τα γεγονότα του Δεκεμβρη, μετά τις προβοκάτσιες που προκλήθηκαν από τους κουκουλοφόρους που χρησιμοποιούν οι κρατικοί μηχανισμοί, και στόχευσαν στον εκφοβισμό, στην τρομοκράτηση του λαού και στην καταστολή του λαϊκού κινήματος. Δεν είναι η πρώτη φορά που βγαίνουν να αξιοποιήσουν πλευρές της λειτουργίας του κράτους, προβάλλοντας την άποψη ότι είναι «αναποτελεσματικό» σε ορισμένους τομείς, για να πείσουν το λαό ότι προκειμένου να «κοιμάται ήσυχα», πρέπει να δεχτεί και άλλα μέτρα σε βάρος των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του.

Πρόκειται για μια καλοστημένη επιχείρηση. Όλα αυτά τα μέτρα που προτείνονται για «ισχυροποίηση» του κράτους αλλά και οι ύποπτες πατρότητας ενέργειες βίας και τρομοκρατίας, από τα γκαζάκια μέχρι τους πυροβολισμούς αστυνομικών τμημάτων, έχουν αντικειμενικά κοινό σκοπό και οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Ναρκοθετούν τους δρόμους του εργατικού και του μαζικού λαϊκού κινήματος. Οι ίδιοι, που «αγανακτούν» για τη «διάλυση του κράτους», γνωρίζουν πολύ καλά ότι το κράτος και υπάρχει και είναι ισχυρό και δίνει το «παρών», όπου τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας το καλούν.

Είναι αυτό το κράτος που κατεδαφίζει τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, δίνει «δώρο» στις τράπεζες 28 δις. ευρώ, στήνει αγροτοδικεία και μαθητοδικεία, βγάζει παράνομες τις απεργίες και με ρόπαλα και δακρυγόνα αντιμετωπίζει τις λαϊκές κινητοποιήσεις. Είναι αυτό το κράτος που ξεπουλάει τη δημόσια - λαϊ-

κή περιουσία (λιμάνια, «Ολυμπιακή» κλπ.) στα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα. Τόσο η εκτελεστική εξουσία, δηλαδή η κυβέρνηση, όσο και η νομοθετική εξουσία, αλλά και η δικαστική, που είναι ταγμένες να υπηρετούν το σύστημα, δουλεύουν «ρολόι» για την προάσπιση των καπιταλιστικών συμφερόντων και την εφαρμογή της πολιτικής του ευρωμονόδρομου. Αυτό το κράτος καθόλου «διαλυμένο» δεν είναι όταν πρέπει να αντιμετωπίσει τον «εχθρό - λαό».

Πρόκειται για πολιτική γραμμή και όχι για μια αυθόρμητη αγανάκτηση εκ μέρους αυτών που δηλώνουν τη θλίψη τους για την «κατάντια» και τη «διάλυση» του κράτους. Είναι προφανές ότι δε ζητάνε περισσότερο κράτος υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, δηλαδή τέτοιες λειτουργίες του κράτους που θα θωρακίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων και τις λαϊκές ελευθερίες, αλλά ζητάνε πιο ισχυρό κράτος καταστολής, στην υπηρεσία του οποίου πρέπει να θυσιαστούν αυτά. Θέλουν ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών, προκειμένου να θωρακιστεί το σύστημα ενόψει της επερχόμενης οξύνσης της καπιταλιστικής κρίσης, για την αντιμετώπιση της λαϊκής οργής και της οργανωμένης λαϊκής πάλης.

Το ζητούμενο για το λαό είναι να κλείσει τα αυτιά του και να γυρίσει τις πλάτες του σ' αυτή την προπαγάνδα που τον θέλει διαρκώς θύμα στο βωμό των σχεδίων της άρχουσας τάξης. Απαιτείται πολιτική στάση και αντιμετώπιση ενάντια σ' αυτό το κράτος, που είναι σύμφυτο με το εκμεταλλευτικό σύστημα. Μόνο μια τέτοια στάση δίνει περιεχόμενο και προοπτική στους εργατικούς αγώνες και σε κάθε επιμέρους λαϊκό αγώνα.

Sot sidomos në kushte krize në kushte që veprimtaria në ndërtim ulet dhe roga ditore bëhet më e vështirë,

● Kemi interes të gjithë Grek dhe emigrant të rivendikojmë të drejtat tona siguracion-Kontratë Kolektive- orar – masa shëndetësore dhe sigurie në vendin e punës.

● Kemi interes të bëhemi anëtarë të Sindikatës të punojmë për përforcimin e luftës. Ditët që vijjnë do të jenë shumë të vështira për të gjithë punëtorët.

Demokracia e Re dhe PASOK (ΠΑΣΟΚ) përpigën me cdo kusht të na ngarkojnë në kurriz krizën e sistemit. Kjo praktikisht do të thotë se po na shtynjë drejt varfërisë, fukarrallëkut dhe mizeries.

Përgjigje në këtë situatë mund të jap vetëm lëvizja punëtores klasore e orientuar dhe e organizuar fuqishëm.

RIVENDIKOJME:

● Të drejta të barabarta të punëtorëve Grek dhe emigrant për rrogën ditore, Shëndetin, Siguracionin Social etj.

● Legalizim të të gjithë emigrantëve që ndodhen në Greqi, me përjashtim të atyre që kanë kryer vepra penale, nuk paraqiten për gjykim. Revokim të pagimit të taksës, për marrjen e lejes, dhe të kontratës së punës si parakusht për lejen e qëndrimit.

● Të drejta të barabarta në edukim. Të mësojnë fëmijët e emigrantëve brenda në shkollë gjyhen e tyre, historinë dhe kulturën e atdheut të tyre.

● Transferim të të drejtave të siguracioneve të cdo punëtori në vendin e tij, sigurisht në rast se e kërkon ai vetë.

ΕΕ - ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΠΑΣΟΚ - ΓΣΕΕ

Απόλυτα συντονισμένοι στην αντεργατική επίθεση

Η Κομισιόν «συστήνει» και η κυβέρνηση εφαρμόζει μέτρα σε βάρος των εργαζομένων, που νομοθέτησε το 1998 το ΠΑΣΟΚ με τις πλάτες της συνδικαλιστικής πλειοψηφίας.

Το κατάπτυστο μέτρο της «εκ περιτροπής εργασίας», που εφαρμόζεται ήδη διευρυμένα σε όλη την ΕΕ και την Ελλάδα, «συστήνει» στα κράτη - μέλη η Κομισιόν, νομιμοποιώντας τις πιο επιθετικές αξιώσεις των πολυεθνικών σε βάρος των εργαζομένων. Με σημείωμά της, που διαβιβάστηκε στους υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών κατά τη συνεδρίαση του ΕΚΟΦΙΝ στις Βρυξέλλες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παροτρύνει τις κυβερνήσεις στα κράτη - μέλη να ενθαρρύνουν τις περικοπές στις ώρες και τις μέρες απασχόλησης των εργαζομένων, με ανάλογη μείωση των μισθών, στο όνομα του να μην προχωρήσουν, δήθεν, οι επιχειρήσεις σε μαζικές απολύσεις, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Στο ίδιο μήκος κύματος και με σαφή στόχο να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τις συνέπειες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης,

ο πρόεδρος του Eurogroup, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, ζητάει «**να παρακαμφθούν προσωρινά οι συμβάσεις εργασίας και να υιοθετηθεί πρακτική μειωμένων ωρών εργασίας και μερικής απασχόλησης**». Είναι προφανές ότι τα μέτρα που προτείνουν οι πολιτικοί εκπρόσωποι του ευρωενωσιακού κεφαλαίου, κάθε άλλο παρά προσωρινά είναι. Με πρόσχημα την κρίση, η μεγαλοεργοδοσία επιχειρεί να κερδίσει έδαφος στην ταξική αναμέτρηση για τα εργασιακά και άλλα δικαιώματα, το οποίο σε καμιά περίπτωση δεν είναι διατεθειμένη να εγκαταλείψει, όταν η οικονομική κρίση κλείσει τον κύκλο της.

Την αντεργατική πρόκληση, που συνομολόγησε ο Έλληνας υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών στο Συμβούλιο του ΕΚΟΦΙΝ, ήρθε να οξύνει, με δηλώσεις της, η υπουργός Απασχόλησης, ισχυριζόμενη ότι «τα δικαιώματα των εργαζομένων στη χώρα μας είναι θωρακισμένα». Κι αυτό, την ίδια ώρα που αποδεδειγμένα, η μια μετά την άλλη, οι επιχειρήσεις προχωρούν σε περικοπές μισθών, μειώνοντας είτε τις μέρες, είτε τις ώ-

ρες εργασίας, κάνοντας χρήση της ισχύουσας νομοθεσίας. Υπενθυμίζεται ότι η κυβέρνηση έχει, ήδη, τη χορήγηση ανακωνώσει πάνω από 4 δισ. ευρώ, μέσω του ΟΑΕΔ και του «Επιχειρησιακού Προγράμματος για τους ανθρώπινους πόρους 2007 - 2013», για την άμεση ή έμμεση επιδότηση των εργοδοτών, στο όνομα της κρίσης. Αξιοποιώντας τον κυβερνητικό μπουναμά, ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ επανέλαβε την πρότασή του να χρηματοδοτεί ο ΟΑΕΔ τη συμπλήρωση του μισθού για τους εργαζομένους που υποχρεώνονται σε εκ περιτροπής εργασία.

Στην ίδια όχθη το ΠΑΣΟΚ

Στην ίδια αντεργατική όχθη με την κυβέρνηση, στέκεται και το ΠΑΣΟΚ, παρά την προσπάθειά του να δημαγωγήσει για να εγκλωβίσει εργατικές συνειδήσεις. Αλλωστε, το ΠΑΣΟΚ είναι αυτό που με το νόμο 2639/98, σε συνέχεια αντίστοιχης νομοθετικής παρέμβασης της ΝΔ από το 1990 (1892/90), καθιέρωσε την «εκ περιτροπής εργασία», δωρίζοντας στους μεγαλοεργοδότες ακόμα πιο φτηνή εργατι-

κή δύναμη!

Με αφορμή τις προτάσεις της Κομισιόν για «προσωρινή ανεργία», η πολιτική εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για θέματα Απασχόλησης, Εύη Χριστοφιλοπούλου, δήλωσε ότι «το κόστος αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης δεν πρέπει να μετακυληθεί μονομερώς στους εργαζομένους» και ζήτησε «ψυχραιμία, υπευθυνότητα και σοβαρότητα απ' όλους», σαν να ευθύνονται και οι εργαζόμενοι για την οικονομική κρίση που προκαλεί η υπερσυσσώρευση κεφαλαίου και μόνο. Χωρίς να απορρίψει τα μέτρα της Κομισιόν, τα χαρακτήρισε «μερικές» και «προσωρινές» λύσεις» και ταυτίστηκε με την κυβέρνηση στη στρατηγική επιλογή να δοθούν στους εργοδότες «κίνητρα για τη διατήρηση ή δημιουργία θέσεων εργασίας».

Κολαούζοι του κεφαλαίου

Η «εκ περιτροπής εργασία», που «συστήνει» η Κομισιόν και καθιέρωσε το ΠΑΣΟΚ με τον 2639/98, έχει τη βούλα και της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, η οποία, το 1997, συμμετείχε στον πρώτο «κοινωνικό διάλογο» και συ-

νυπέγραψε με την τότε κυβέρνηση και τους εργοδότες το «Σύμφωνο Εμπιστοσύνης κυβέρνησης και κοινωνικών εταίρων στην πορεία προς το 2000». Αυτό το Σύμφωνο επικαλείται στο προοίμιό του και ο νόμος 2639/98, που καθιέρωσε την εκ περιτροπής εργασία. Μάλιστα, ο τότε ΠΑΣΚίτης πρόεδρος της ΓΣΕΕ, Χρ. Πολυζωγόπουλος, αναγκάστηκε να κάνει χρήση της διπλής ψήφου του για να εγκριθεί το «Σύμφωνο Εμπιστοσύνης».

Μετά απ' όλα αυτά, η δήλωση της ΓΣΕΕ ότι «απορρίπτει κατηγορηματικά προτάσεις και "ιδέες" που επιχειρούν να μεταθέσουν το κόστος της επερχόμε-

ΣΕΒ - ΓΣΕΕ

Χέρι χέρι υπέρ του κεφαλαίου

Επιζήμια και επικίνδυνη για τους εργαζομένους η τακτική της συνδικαλιστικής πλειοψηφίας, που βάζει απροκάλυπτα πλάτη για να σωθούν οι μεγαλοεργοδότες από την κρίση.

Στο μαντρί του «συνεταιρισμού» και της υποταγής επιχειρούν να βάλουν τους εργαζομένους η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και ο ΣΕΒ. Και αυτό ενώ τα ταξικά συνδικάτα δίνουν τη μάχη για την οργάνωση των αγώνων, για την επιτυχία των συλλαλητηρίων του ΠΑΜΕ στις 17 Μάρτη και της πανεργατικής πανελλαδικής απεργίας στις 2 Απρίλη. Η προσπάθεια μάλιστα του ΣΕΒ και της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ δεν είναι άσχετη με τη δυναμική των αγώνων, γι' αυτό και σπεύδουν με γοργούς ρυθμούς να προχωρήσουν

παραπέρα τη γραμμή της «κοινωνικής συναίνεσης» και του αποπροσανατολισμού των εργαζομένων.

Ετσι, μετά την πρώτη συνάντηση, που έγινε με πρωτοβουλία της ΓΣΕΕ στις 18 Φλεβάρη, τώρα την μπάλα παίρνει ο ΣΕΒ και καλεί σε δεύτερη συνάντηση για την «επεξεργασία κοινών θέσεων», όπως λέει, στο πλαίσιο της δημιουργίας «Μόνιμου Βήματος Διαλόγου» που είχαν συνυπογράψει από πέρσι με τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Δηλαδή τη σύμβαση που δεν εξασφάλισε ούτε ένα ευρώ αύξηση στα κατώτερα μεροκάματα. Και είναι και αυτό μια πρόσθετη απόδειξη ότι όταν η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, αλλά και ο ΣΕΒ καμώνονται πως ενδιαφέρονται για τις συνέπειες της κρίσης, για τις θέσεις εργασίας και το εισόδημα των εργα-

ζομένων, οι εργάτες δεν πρέπει να ξεχνάνε ότι τα 31,32 ευρώ κατώτερο μεροκάματο και τα 701 ευρώ κατώτερο μισθό -και αυτά μεικτά-, που ισχύουν σήμερα, έχουν φαρδιά πλατιά την υπογραφή και των δύο πλευρών.

Να, λοιπόν, πώς εννοούν οι πρωταγωνιστές της κοινωνικής συναίνεσης, τις «κοινές θέσεις» και τα «κοινά συμφέροντα» βιομηχάνων και εργατών. Το ίδιο αντεργατικό περιεχόμενο δίνουν και τώρα ενόψει της οικονομικής κρίσης στις συμφωνίες που κάνουν πίσω από την πλάτη εκατομμυρίων εργατών και εργατριών, ανέργων, απασχλησιμων, ανασφάλιστων και σκληρά εκμεταλλευόμενων μεταναστών.

Όπως μάλιστα προκύπτει και από την επιστολή του προέδρου του

ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλου προς τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλο, ήδη από την πρώτη τους συνάντηση, έχουν συνομολογήσει τουλάχιστον 11 σημεία σύγκλισης. Πυρήνας αυτών των σημείων είναι η προθυμία της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ να χρηματοδοτηθεί και πάλι το μεγάλο κεφάλαιο για να αντιμετωπιστούν δήθεν οι συνέπειες της κρίσης. Είναι ακριβώς η ίδια συνταγή, που τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία ακολουθείται πιστά. Είναι μάλιστα αυτή η συνταγή που οδήγησε στην υπερσυσσώρευση κερδών και κεφαλαίων, που οδήγησε δηλαδή στη σημερινή κρίση και στον άμεσο κίνδυνο να βρεθούν χωρίς δουλειά χιλιάδες εργαζόμενοι.

Ετσι, ΣΕΒ και πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συμφωνούν -όπως προκύπτει

από την επιστολή Δασκαλόπουλου- στη «μείωση των ασφαλιστικών εισφορών στο ύψος που αντιστοιχεί στις εισφορές του βασικού μισθού...». Δε θα σταθούμε εδώ στο γεγονός ότι ένα τέτοιο μέτρο θα επιβάρυνε ακόμα περισσότερο την ήδη δύσκολη κατάσταση του ΙΚΑ, δε θα σχολιάσουμε ούτε την υποκρισία της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, που κατά καιρούς διαρρηγγύει τα ιμάτιά της για την εισφοροδιαφυγή και την άσχημη κατάσταση των Ταμείων.

Το χειρότερο σε μια τέτοια συναντίληψη ΓΣΕΕ - ΣΕΒ είναι ότι αποδέχεται πως οι εργάτες είναι ακριβοί για τους βιομηχάνους μας. Αποδέχεται, δηλαδή, μια βασική προπαγανδιστική θέση του ΣΕΒ, ότι και στην κρίση πρέπει να πληρώσουν οι εργάτες, πρέπει οι βιο-

νης κρίσης αποκλειστικά στις πλάτες των εργαζομένων και των πολιτών της Ευρώπης, προτείνοντας ουσιαστικά μισή εργασία, μισή αμοιβή και μισή ζωή», μόνο ως κοροϊδία μπορεί να ακουστεί στα αυτιά των εργαζομένων. Εν κατακλείδι, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ επαναλαμβάνει τις γνωστές προτάσεις της, που δεν αμφισβητούν στο ελάχιστο την κερδοφορία του κεφαλαίου και βάζουν από την πίσω πόρτα την εκ νέου επιδότηση των μεγαλοεργοδοτών με λεφτά των Ελλήνων εργαζομένων.

Μάλιστα, την ώρα που μεγαλώνει η ανάγκη το κίνημα να οξύνει με επιθετικά αιτήματα την αντιπαράθεση με το κεφάλαιο

και τα κόμματά του, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ζητάει, με επιστολή της, συνάντηση με τις Ενώσεις των εργοδοτών (ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΣΕ). Θέμα της συνάντησης, σύμφωνα με τη ΓΣΕΕ, είναι οι «αλυσιδωτές επιπτώσεις της κρίσης σε όλες τις παραγωγικές τάξεις», τσουβαλιάζοντας εργάτες και εργοδότες. Και ξεπερνώντας κάθε όριο πρόκλησης, η ΓΣΕΕ σημειώνει: «*Θεωρούμε απαραίτητο, στη φάση αυτή, οι κοινωνικοί ανταγωνιστές να παρέμβουμε αποφασιστικά, για να πρυτανεύσει η σύνεση και από κοινού να αναζητηθούν οι ενδεδειγμένες πολιτικές, που θα θωρακίσουν τη χώρα από τις συνέπειες της κρίσης!*»

μήχανοι να μην πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές. Και αυτό όταν ήδη τα Ταμεία είναι στο «κόκκινο» και ορισμένα απ' αυτά δεν έχουν να καταβάλουν συντάξεις. Μετά απ' αυτό, είναι εύλογο ότι και στα «11 σημεία σύγκλισης» δε θα βρεις ούτε νύξη για τα κέρδη των βιομηχάνων.

Το αντίθετο, μάλιστα. Συμφωνούν πως πρέπει να υπάρξει παραπέρα «κατάργηση των αντικινήτρων στη διανομή κερδών και στην πρόσθετη ασφαλιστική κάλυψη χαμηλόμισθων εργαζομένων». Και εδώ η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συνομολογεί στη μείωση της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων, αλλά και ανοίγει μαζί με τον ΣΕΒ παράθυρο στην ίδρυση των λεγόμενων Επαγγελματικών Ταμείων. Ταμεία που ως γνωστόν αποτελούν μια μορφή ιδιωτικής ασφάλισης και εξαρτούν τις αποδόσεις συντάξεων αποκλειστικά από την πορεία των επενδύσεων, χωρίς να υπάρχει καμία εγγύηση γι' αυτές τις συντάξεις. Και επειδή μέχρι τώρα τα Ταμεία αυτά δεν προχωρούν, οι βιομήχανοι σπεύδουν να εξασφαλίσουν ότι σε περίπτωση δημιουργίας τους, αυτοί πρέπει να εκ-

πίπτουν από τη φορολόγηση τυχόν εισφορών τους.

Η επιμονή τους στις ασφαλιστικές εισφορές «βγάζει μάτι». Μήπως άραγε είναι άσχετο και με την επιμονή του ΟΟΣΑ και των τελευταίων οδηγίων για μείωση του «μη μισθολογικού κόστους»; Ετσι συμφωνούν επιπλέον στην «**κρατική συμμετοχή στις ασφαλιστικές εισφορές νέων που δεν έχουν εργασιακή εμπειρία για ένα χρονικό διάστημα (π.χ. 12 μήνες)**». Αν η πρόταση φέρνει και λίγο άρωμα ΠΑΣΟΚ, και σχετικών πρωτοβουλιών της ΝΔ, καλά το αισθανθήκατε. Γιατί όλοι τους χτυπάνε στοχοπροσηλωμένα τη δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση και το δικαίωμα στη σύνταξη.

Επιπλέον ζητάνε «**άμεση εφαρμογή της κοινοτικής οδηγίας (95/59) για την εφαρμογή κοινωνικού σχεδίου στις ομαδικές απολύσεις**». Στην πραγματικότητα, και οι δύο πλευρές καθόλου δεν τάσσονται κατά των ομαδικών απολύσεων, τις οποίες επιτρέπει το Κοινωνικό Δίκαιο, αλλά, θέλοντας να χρυσώσουν το χάπι, ζητάνε να υπάρξει από πριν κάποιο «κοινωνι-

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΒΟΠΟΥΛΟΥ Στήριγμα στην κυβέρνηση

Οι δηλώσεις του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας Προβόπουλου ήρθαν στην κατάλληλη στιγμή. Τη στιγμή που η κυβέρνηση αναζητούσε το στήριγμα για να εξαπολύσει νέα επίθεση στα λαϊκά νοικοκυριά, στην εργατική τάξη. Είναι φανερό ότι όσο οξύνεται η κρίση, γίνεται όλο και πιο αντιληπτή στην Ελλάδα. Ξαφνικά ξεχάστηκαν τα περί καζινοκαπιταλισμού, περί καλών και κακών κεφαλαιοκρατών και χτύπησαν στο ψαχνό. Εδώ και τώρα η εργατική τάξη πρέπει να βάλει πλάτη για να ξεπεράσει το σύστημα την κρίση του. Αξιοποιούν γι' αυτό, από παπαγαλάκια εντεταλμένα για να βγάλουν την βρώμικη δουλειά μέχρι το Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος.

Ομως την κρίση δεν τη δημιούργησαν οι εργάτες, αντίθετα την ανάπτυξη, την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, την πλήρωσαν πανάκριβα.

Γι' αυτό η κρίση είναι δική τους, είναι όλων αυτών που συσώρευσαν τεράστια πλούτη από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, συσώρευσαν τεράστια υπερπαραγωγή αγαθών, κάνοντας παράλληλα απαγορευτική την απόκτησή τους από τους εργάτες. Αυτή η κρίση είναι του συστήματος, είναι κρίση που οι αστικές κυβερνήσεις συνέβαλαν για να δημιουργηθεί.

Γι' αυτό καλούμε τους οικοδόμους σε μαζικό μαχητικό ταξικό αγώνα, για να ματαιώσουμε τα σχέδια του κεφαλαίου και των κομμάτων που υπηρετούν αυτές τις πολιτικές.

Σε τι ζητούν συναίνεση των εργατών

Διαχρονικά το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις του, τα κόμματα που διαχειρίζονται την εξουσία του μαζί με τα δεκανίκια τους, κόμματα του ευρωμονόδρομου, επιζητούσαν τη συναίνεση για να υλοποιούν κάθε φορά έναν και μοναδικό στόχο:

Τη διασφάλιση της κερδοφορίας τους, την οποία μάλιστα την καθορίζουν και ως τον πιο υψηλό εθνικό στόχο. Διαχρονικά με κάθε μέσο, είτε με το καλό, είτε με το άσχημο, προσπαθεί να κάνει την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα να αποδεχτούν το γεγονός ότι το καλό της κοινωνίας συμβαδίζει με τα κέρδη τους.

Κάθε φορά έχουν πρόχειρη την κινδυνολογία για να τρομοκρατούν τους εργάτες, όταν αυτοί πάνε να ξεφύγουν από την στρουγγα τους και αρχίζουν να διεκδικούν τον κόπο και τον ιδρώτα τους, να πάρουν δηλαδή κάτι από τον πλούτο που παράγουν.

Και στις καλές και στις κακές μέρες της κερδοφορίας τους μας καλούν να χορέψουμε στον ίδιο χαβιά: «Συναίνεση γιατί χανόμεστε».

Όταν τα κέρδη τους έτρεχαν με ιλιγγιώδη ταχύτητα και κοκορεύονταν ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν οι μεγαλύτεροι στην Ευρώπη, επιζητούσαν τη συναίνεση για να κρατηθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης, να ανέβει και άλλο η ανταγωνιστικότητα, να μεγαλώσει η πίτα για να μπορούν και οι εργάτες «στο φινάλε» να πάρουν κάτι στο μέλλον.

Την ίδια ώρα που οι καπιταλιστές - εργοδότες δεν είχαν πού να κρύψουν τα κέρδη τους, τα οποία ξεχειλίζουν από παντού, την ίδια ώρα -και στο όνομα της συναίνεσης- έδεναν την εργατική τάξη χειροπόδαρα. Διαλύοντας τις εργασιακές σχέσεις, υπονόμειαν σταθερά την Κοινωνική Ασφάλιση, πετσόκοβαν τις κοινωνικές παροχές δημιουργώντας συνθήκες ασφυξίας στην εργατική λαϊκή οικογένεια και όλα αυτά σε συνθήκες ξέφρενης κερδοφορίας.

Τώρα και αφού ρήμαξαν τους εργάτες συγκεντρώνοντας αμύθητα κέρδη, τώρα που το σύστημα κερδοφορίας μπλόκαρε, ζητάνε πάλι τη συναίνεση των εργατών για να τους βγάλει το κάρο από την λάσπη. Θέλουν να μας πείσουν ότι όλοι είμαστε μια οικογένεια, όλοι μαζί κινδυνεύουμε, όλοι έχουμε ευθύνη να βοηθήσουμε να βγούμε από την κρίση.

Την ίδια, βέβαια, στιγμή που σπρώχνουν αμύθητα ποσά για τη σωτηρία των τραπεζών και γενικά του κεφαλαίου, «ιδρώτα» των εργατών, ενώ για τους εργάτες ετοιμάζουν νέες κρεμάλες, μείωση του μεροκάματου, ελαστικά ωράρια, εντατικοποίηση, παραπέρα χαντάκωμα της Κοινωνικής Ασφάλισης, μηδενισμό στις κοινωνικές παροχές.

ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΖΗΤΑΝΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ.

Και μάλιστα αν δεν τους την δώσουμε, αν αντισταθούμε, αν διεκδικήσουμε, ούτε λίγο ούτε πολύ πρέπει να αντιμετωπιστούμε ως κοινού εγκληματίες, όπως προτείνει ο θεματοφύλακας του συστήματος, Σανιδάς.

Οι εργάτες από αυτό το βύσσινο δεν θα πάρουν. Ηδη πληρώσαμε με πολύ ιδρώτα και αίμα την ανάπτυξή τους, τα κέρδη τους. Την κρίση οι κεφαλαιοκράτες και το σύστημά τους τη δημιούργησαν.

Εξοδος από την κρίση προς όφελος των εργατών, όχι μόνο δεν μπορεί να υπάρξει σε συναίνεση με αυτούς, αλλά σε ευθεία αντιπαράθεση μαζί τους.

Όσες δυσκολίες και αν έχει η οργάνωση της πάλης, με στόχο «καμία θυσία για τους εργάτες, την κρίση να πληρώσουν αυτοί που ευθύνονται για αυτή, οι πλουτοκράτες», δεν έχουμε άλλη επιλογή. Η σύγκρουση με τις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου είναι μονόδρομος.

Όσο δύσκολο και αν είναι να αποσπάσουμε κατακτήσεις αυτήν την περίοδο, πρέπει να σκεφτούμε ότι η συναίνεση και η υποταγή στις προτροπές του κεφαλαίου και των φερεφώνων του θα φέρουν αμέτρητα βάσανα και δυσκολίες στις εργατικές λαϊκές οικογένειες.

Τώρα χρειάζεται εργατική αντεπίθεση.

Τώρα χρειάζεται οι εργάτες να ζυγίσουν καλά τα πράγματα, να ξεκαθαρίσουν ποιοι μας έφεραν σε αυτήν την κατάσταση και να τους πληρώσουν με το ανάλογο νόμισμα.

Τώρα χρειάζεται να αποδυναμωθούν τα κόμματα της πλουτοκρατίας και τα δεκανίκια τους.

Τώρα χρειάζεται να ξεμπλοκάρουν οι εργάτες από τις εργοδοτικο-κυβερνητικές πλειοψηφίες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τώρα χρειάζεται δυνάμωμα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, μαζικοποίηση των ταξικών συνδικάτων.

Τώρα χρειάζεται ανυποχώρητος ταξικός αγώνας.

Το πίσω είναι θάνατος.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Πού οδηγούν οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες

Η λαϊκή θέση «τρώγοντας έρχεται η όρεξη» ταιριάζει απόλυτα στην ηγεσία του ιταλικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Το 2007 οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες του ιταλικού εργατικού κινήματος συμφώνησαν με την κεντροαριστερή κυβέρνηση του Πρόντι, να αποφασίσουν οι εργαζόμενοι με δημοψήφισμα ποιες εργατικές κατακτήσεις θα περικοπούν. Δηλαδή, η ηγεσία του εργατικού κινήματος όχι μόνο δεν δημιούργησε συνθήκες ξεσηκωμού, όχι μόνο δεν οργάνωσε αγώνες κατά της κυβέρνησης Πρόντι, που δεν τήρησε τη μια και μοναδική προεκλογική δέσμευση για κατάργηση του Νόμου Μπερλουσκόνι που ελαστικοποιούσε την εργασία, δηλαδή την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης - σημειώνουμε ότι η Κυβέρνηση Μπερλουσκόνι πάτησε σε νόμο του 1997 της προηγούμενης κεντροαριστερής κυβέρνησης και θεσμοθέτησε την προσωρινή απασχόληση - αλλά επέλεξε τον πιο βρόμικο ρόλο για την υποχώρηση του κινήματος, για να αποδεχτεί τα πιο αντιδραστικά μέτρα του κεφαλαίου με τη δημοκρατικοφανή απάτη του δημοψηφίσματος.

Ακούγεται απίστευτο, είναι αδιανόητο και όμως έγινε. Πάνω από 5 εκατ. εργάτες, συνταξιούχοι, άνεργοι ψήφισαν μαζί, και σε ποσοστό 75% ενέκριναν: **τη σταδιακή αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης από το 2008 έως το 2013!** Από τα 57 έτη που είναι σήμερα το όριο συνταξιοδότησης, να πάει στα 61 για τους εργάτες και στα 62 για τους αυτοαπασχολούμενους! **Από 35 έτη εργασίας να πάει στα 36, ενώ για να πάρει ένας εργαζόμενος μια αξιοπρεπή σύνταξη, σε σχέση με την καλύτερη, πρέπει να φτάσει τα 40 έτη δουλειάς και εισφορών!** (Αυτό και εκεί προφανώς θα λέγεται κίνητρο για εθελοντική παραμονή στην εργασία που έχουν στα προγράμματά τους και η ΝΔ και το

Τα ιταλικά MAT επελαύνουν κατά εργαζομένων της «Fiat» στη Νάπολη

ΠΑΣΟΚ.) Ακόμα είπαν ΝΑΙ: Στην κατάργηση της υπερωριακής αποζημίωσης, ενώ θα συνεχίζεται η υπερωριακή εργασία. Στη γενική μείωση των συντάξεων με μια ελάχιστη αύξηση μόνο των κατωτέρων (δηλαδή των επιδομάτων της εξαθλίωσης). Στο πάγωμα των εξευτελιστικών επιδομάτων ανεργίας και στο να δοθούν νέα κίνητρα προς τους επιχειρηματίες για να προσλαμβάνουν νέους εργαζομένους και γυναίκες προσωρινής και ελαστικής απασχόλησης για τρία χρόνια! Και άλλα τέτοια.

Πάνω από 10 εκατ. εργαζόμενοι απείχαν από την ψηφοφορία και από την αντιπαράθεση. **Προς τιμήν τους, μόνο οι βιομηχανικοί εργάτες, και μάλιστα σε μεγάλα ποσοστά, ψήφισαν ΟΧΙ σε αυτήν την ταπεινωτική συμφωνία και η Ομοσπονδία Μετάλλου με 53%. Οι 100.000 εργάτες της «Fiat» ψήφισαν**

85% ΟΧΙ. Σημειώτεον ότι για τους βιομηχανικούς εργάτες από 40 ετών και άνω η συμφωνία των «κοινωνικών εταιρών» δεν αλλάζει τίποτα στο ασφαλιστικό καθεστώς. Τι πονηρή που είναι η αστική τάξη και οι πολιτικοί της υπηρετές!..

Σήμερα επανέρχεται η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι με ακόμα πιο αντιδραστικά μέτρα κατά του δικαιώματος της απεργίας των εργαζομένων στις μεταφορές, με πρόφαση πως με αυτές τις απεργίες παρακωλύεται η κυκλοφορία.

Συγκεκριμένα, η ιταλική κυβέρνηση ενέκρινε ομόφωνα σχέδιο νόμου για την απαγόρευση των αιφνιδιαστικών απεργιακών κινητοποιήσεων στον τομέα των μεταφορών, αλλά και τη δημιουργία περιορισμών σε μικρότερες εργατικές ενώσεις να καλούν τα μέλη τους σε απεργία. Με βάση το νομοσχέδιο,

μόνο οι εργατικές ενώσεις που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 50% των εργαζομένων θα μπορούν να καλούν σε απεργία, ενώ οι μικρότερες θα πρέπει να λαμβάνουν τουλάχιστον τη στήριξη του 30% των εργαζομένων. Επίσης, οι εργαζόμενοι θα πρέπει από πριν να δηλώνουν αν θα πάρουν μέρος στην απεργία, κάνοντάς τους πιο ευάλωτους στην παραπέρα χειραγώγησή τους.

Με θρασύτατο τρόπο μάλιστα, η ιταλική κυβέρνηση προωθεί διάταξη για «εικονικές» απεργίες, στις οποίες οι εργαζόμενοι να μην θα δηλώνουν την πρόθεσή τους να απεργήσουν, θα πηγαίνουν ωστόσο στη δουλειά και θα απαρνούνται την πληρωμή του μεροκάματου! Στη συνέχεια, το ποσό αυτό θα το διαθέτει ο... εργοδότης σε φιλανθρωπικές οργανώσεις(!) ή θα χρησιμοποιείται για δημοσίευση των αιτημάτων

των απεργών σε εφημερίδες. Κάτι ανάλογο εφαρμόζεται και στην Ιαπωνία. Εκεί οι εργάτες έχουν το δικαίωμα της απεργίας, όμως δουλεύοντας και φορώντας ένα κίτρινο περιβραχιόνιο.

Δε χωράει αμφιβολία πως, αν τελικά το περάσουν για τον τομέα των μεταφορών, τότε θα προωθηθούν και σε όλους τους τομείς εργασίας.

Τα συμπεράσματα είναι χρήσιμα για την εργατική τάξη της Ελλάδας, τα λαϊκά στρώματα.

Ο διπολισμός στην Ιταλία έχει δοκιμαστεί όπως και ο δικομματισμός στη χώρα μας. Δεν οδηγούν σε φιλολαϊκές λύσεις για ένα και κύριο λόγο: Και οι δύο εξυπηρετούν τη στρατηγική του κεφαλαίου, εφαρμόζουν πολιτική που εξυπηρετεί την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την καπιταλιστική ανάπτυξη, την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Κεντροδεξιές - κεντροαριστερές, νεοφιλελεύθερες ή σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις η ζωή έχει αποδείξει ότι δεν μπορούν να εφαρμόσουν φιλολαϊκή πολιτική. Και αυτό γιατί φιλολαϊκή πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ρήξη με τη στρατηγική του κεφαλαίου σε όλα τα επίπεδα.

Ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός, ανεξαρτήτως χώρου, η γραφειοκρατική ελίτ που αμείβεται παχιά από την υπεραξία που παράγουν οι εργαζόμενοι συμφέρον έχει τη στήριξη της κρατούσας τάξης και όχι των εργαζομένων.

Σήμερα είναι επίκαιρο το ζήτημα, που η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, έχει βάλει πλήρη για νέο διάλογο με τον ΣΕΒ και την Κυβέρνηση, προκειμένου να μετακυλήσουν τα βάρη της κρίσης στην εργατική τάξη.

Σήμερα επιβάλλεται να αποδυναμωθεί ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός, να ενισχυθεί ο ταξικός πόλος στο εργατικό κίνημα, να απεμπλακούν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα από τα κόμματα της εξουσίας.

Η παγκόσμια βιομηχανία σε «ελεύθερη πτώση»

Στην «καρδιά» της οικονομίας χτυπάει, πλέον, η διεθνής οικονομική κρίση και αυτή η εξέλιξη αντανακλάται στη μεγάλη πτώση της βιομηχανικής παραγωγής, σε όλους σχεδόν τους κλάδους. Η εξέλιξη αυτή αποδεικνύει εξάλλου πόσο μακριά από την πραγματικότητα βρίσκονται οι απολογητές του καπιταλισμού, οι οποίοι υποστήριζαν ότι η κρίση εντοπιζόταν (και επομένως μπορούσε να αντιμετωπιστεί) στα όρια του χρηματοπιστωτικού τομέα ή ότι μπορούσε να περιοριστεί σε ορισμένους κλάδους της βιομηχανίας (όπως η αυτοκινητοβιομηχανία) χωρίς να επηρεάσει τους υπόλοιπους. Η κρίση αγκαλιάζει το σύνολο της οικονομίας, από την παραγωγική σφαίρα έως τη διανομή και την κατανάλωση.

Τα στοιχεία που δόθηκαν πρόσφατα στη δη-

μοσιότητα αποδεικνύουν μια διαρκή και σταθερή πτώση της βιομηχανικής παραγωγής αφού οι επιχειρήσεις αδυνατούν να διοχετεύσουν στην αγορά το υπερπροϊόν τους. Και ας αρχίσουμε από τις μεγαλύτερες και ισχυρότερες βιομηχανικές χώρες του πλανήτη:

- Στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η βιομηχανική παραγωγή, με πτώση 3,6% το τελευταίο τρίμηνο του 2008, μειώθηκε κατά 13,8% τον περασμένο χρόνο σε σύγκριση με το 2007.

- Πολύ μεγαλύτερη είναι η πτώση στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

- Στη Γερμανία, τη χώρα με την ισχυρότερη οικονομία της Ευρώπης, σημειώνεται το Δεκέμβριο του 2008 πτώση βιομηχανικής παραγωγής κατά 4,6%, ενώ το τελευταίο τρίμηνο του 2008

η πτώση υπολογίζεται σε 6,8%. Με τα ποσοστά αυτά η Γερμανία γνωρίζει τη μεγαλύτερη μεταπολεμική κρίση.

- Στη Βρετανία, το τέταρτο τρίμηνο του 2008 η βιομηχανική παραγωγή μειώθηκε 4,5%, όσο ποτέ άλλοτε μετά το 1974, που είχε επιβληθεί η εργάσιμη εβδομάδα των τριών ημερών. Η ετήσια πτώση ήταν 16,4% και αναλυτές προβλέπουν επιδόσεις χειρότερες τους πρώτους μήνες του 2009.

- Στη Γαλλία, η παραγωγή του τομέα παρουσίασε μείωση 1,8% το Δεκέμβριο σε σύγκριση με το Νοέμβριο, που είχε πέσει 2,8%.

- Στην Ιταλία, μετά την κατά 3,5% πτώση του Νοέμβριο, καταγράφεται μείωση 2,5% το Δεκέμβριο. Για ολόκληρο το 2008 το κρατικό γραφείο

στατιστικής «Istat» διαπιστώνει μείωση 4,3% σε σύγκριση με τη βιομηχανική παραγωγή του 2007.

- Στη Σουηδία, η μείωση από τον προηγούμενο μήνα ήταν 5,1% το Δεκέμβριο του 2008 και 20,3% από το Δεκέμβριο του 2007.

- Στην Ισπανία σημειώνεται καθίζηση 19,6% (η μεγαλύτερη της χρονιάς), ενώ εικόνα κατάρρευσης παρουσιάζει η βιομηχανία γενικότερα στην Ανατολική Ευρώπη.

- Κατά το πρακτορείο «Νοβόστι», η βιομηχανική παραγωγή της Ρωσίας αυξήθηκε μόλις 2,1% το 2008, ενώ το Γενάρη φέτος έπεσε 16% σε σύγκριση με το Γενάρη του 2007.

- Στην Ιαπωνία, τη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου, η βιομηχανική παραγωγή μειώθηκε 12% το τελευταίο τρίμηνο του 2008.